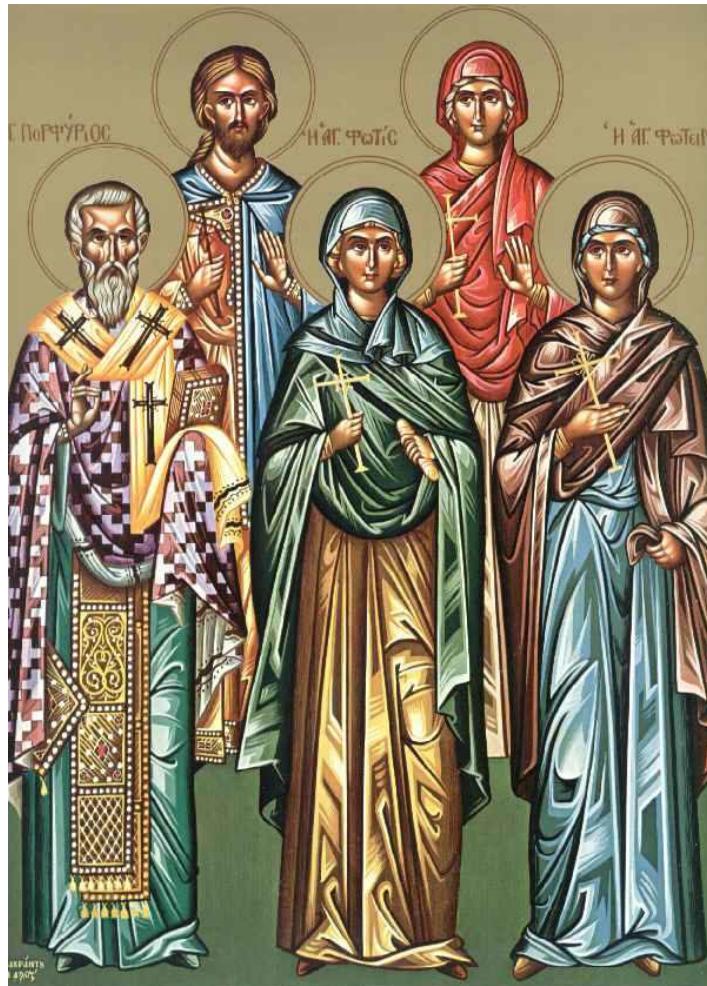

ΤΗ ΚΣΤ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 2020.

ΤΕΤΑΡΤΗ. Μνήμη τοῦ Ἅγίου Πορφυρίου, Ἐπισκόπου Γάζης.

„Ηχος γ'
ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ.

**Εύλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμήν.

**Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν
Θεῷ.**

**Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ
ἡμῶν Θεῷ.**

**Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ
βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.**

Ψαλμὸς 103

Εύλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον. Κύριε ὁ Θεός μου,
έμεγαλύνθης σφόδρα, ἔξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν
ἐνεδύσω

ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἴμάτιον, ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ[·]
δέρριν·

ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῷα αύτοῦ, ὁ τιθεὶς νέφη τὴν
ἐπίβασιν αύτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων·

ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αύτοῦ πνεύματα καὶ τοὺς λειτουργοὺς
αύτοῦ πυρὸς φλόγα.

ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αύτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς
τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

ἄβυσσος ὡς ἴμάτιον τὸ περιβόλαιον αύτοῦ, ἐπὶ τῶν ὄρέων
στήσονται ὕδατα·

ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου
δειλιάσουσιν.

ἀναβαίνουσιν ὅρη καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον ὃν
ἐθεμελίωσας αύτά·

ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι
τὴν γῆν.

ὁ ἔξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀνὰ μέσον τῶν ὄρέων
διελεύσονται ὕδατα·

ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναργοι εἰς
δίψαν αύτῶν·

ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει, ἐκ μέσου τῶν
πετρῶν δώσουσι φωνήν.

ποτίζων ὅρη ἐκ τῶν ὑπερῷων αύτοῦ, ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου
χορτασθήσεται ἡ γῆ.

ὁ ἔξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν
ἀνθρώπων τοῦ ἔξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς·

καὶ οἶνος εύφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου τοῦ ἱλαρῦναι πρόσωπον
ἐν ἔλαιῳ, καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς

έφύτευσας.

έκει στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἔρωδιοῦ ἡ οἰκία ἡγεῖται
αὐτῶν.

ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.
ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς, ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.
ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ
θηρία τοῦ δρυμοῦ.

σκύμνοι ὡρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ
βρῶσιν αὐτοῖς.

ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν
κοιτασθήσονται.

έξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν
αὐτοῦ ἔως ἐσπέρας.

ώς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας,
ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εύρυχωρος, ἔκει ἐρπετά, ὃν οὐκ
ἔστιν ἀριθμός, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων·
ἔκει πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν
αὐτῇ.

πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφὴν αὐτῶν εἰς
εὔκαιρον.

δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν, ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ
σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος.

ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον ταραχθήσονται· ἀντανελεῖς
τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν
ἐπιστρέψουσιν.

ἔξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς
τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

ἵτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας, εύφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ¹
τοῖς ἔργοις αὐτοῦ·

ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν, ὁ ἀπτόμενος
τῶν ὄρέων καὶ καπνίζονται.

ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἔως ὑπάρχω·

ἡδυνθείη αύτῷ ἡ διαλογή μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ
Κυρίῳ.

ἐκλείποιεν ἀμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν
αύτούς. εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν

Ο ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αύτοῦ ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.
Ως ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Άλληλούϊα, Άλληλούϊα, Άλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (Ἐκ γ').
Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν...

Ψαλμὸς 140

Κύριε ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου, εἰσάκουσόν μου,
Κύριε. Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου πρόσχες τῇ
φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σὲ
εἰσάκουσόν μου, Κύριε.

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου,
ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία ἐσπερινὴ εἰσάκουσόν μου,
Κύριε.

Θοῦ, Κύριε, φυλακὴν τῷ στόματί μου, καὶ θύραν περιοχῆς περὶ
τὰ χεῖλη μου.

Μὴ ἐκκλίνῃς τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους πονηρίας, τοῦ
προφασίζεσθαι προφάσεις ἐν ἀμαρτίαις.

Σὺν ἀνθρώποις ἔργαζομένοις τὴν ἄνομίαν, καὶ οὐ μὴ συνδυάσω
μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν αὐτῶν.

Παιδεύσει με δίκαιος ἐν ἐλέει, καὶ ἐλέγξει με, ἔλαιον δὲ
ἀμαρτωλοῦ μὴ λιπανάτω τὴν κεφαλήν μου.

“Οτι ἔτι καὶ ἡ προσευχή μου ἐν ταῖς εὔδοκίαις αὐτῶν
κατεπόθησαν ἔχόμενα πέτρας οἱ κριταὶ αὐτῶν.

Ἄκούσονται τὰ ῥήματά μου, ὅτι ἡδύνθησαν ὡσεὶ πάχος γῆς
ἐρράγη ἐπὶ τῆς γῆς, διεσκορπίσθη τὰ ὄστᾶ αὐτῶν παρὰ τὸν ἄδην.

"Οτι πρὸς σέ, Κύριε, Κύριε, οἱ ὄφθαλμοὶ μου ἐπὶ σοὶ ἥλπισα, μὴ
ἀντανέλῃς τὴν ψυχήν μου.

Φύλαξόν με ἀπὸ παγίδος ἡς συνεστήσαντό μοι, καὶ ἀπὸ
σκανδάλων τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν.

Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρῳ αὐτῶν οἱ ἀμαρτωλοί, κατὰ μόνας
εἰμὶ ἔγώ, ἔως ἂν παρέλθω.

Ψαλμὸς 141

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, φωνῇ μου πρὸς Κύριον
ἔδεήθην.

Ἐκχεῶ ἐνώπιον αὐτοῦ τὴν δέησίν μου, τὴν θλῖψίν μου ἐνώπιον
αὐτοῦ ἀπαγγελῶ.

Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἔξ ἐμοῦ τὸ πνεῦμά μου, καὶ σὺ ἔγνως τὰς τρίβους
μου.

Ἐν ὁδῷ ταύτῃ, ἦ ἐπορευόμην, ἔκρυψαν παγίδα μοι.

Κατενόουν εἰς τὰ δεξιά, καὶ ἐπέβλεπον, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐπιγινώσκων
με.

Ἄπωλετο φυγὴ ἀπ' ἐμοῦ καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκζητῶν τὴν ψυχήν μου.

Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε εἴπα· Σὺ εἴ ἡ ἐλπίς μου, μερίς μου εἴ ἐν
γῇ ζώντων.

Πρόσχες πρὸς τὴν δέησίν μου, ὅτι ἐταπεινώθην σφόδρα.

Ῥῦσαι με ἐκ τῶν καταδιωκόντων με, ὅτι ἐκραταιώθησαν ὑπὲρ
ἐμέ.

Στίχ. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχήν μου, τοῦ
ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.

Στίχ. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἔως οὐ ἀνταποδῷς μοι.

Ψαλμὸς 129

Στίχ. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε, Κύριε εἰσάκουσον τῆς
φωνῆς μου.

Στίχ. Γενηθήτω τὰ ὕτα σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς
δεήσεώς μου.

Στίχους στ' καὶ **ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ἱεράρχου.**

Στίχ. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσῃς, Κύριε, Κύριε τίς ὑποστήσεται;
ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἱλασμός ἐστιν.

„Ηχος α' . Τῶν οὐρανίων ταγμάτων

Τοῖς τῶν δακρύων σου ρέιθροις, Μάκαρ Πορφύριε, τὸν τῆς ψυχῆς καθάρας, ρύπον ἔσβεσας φλόγα, παθῶν τῆς ἀμαρτίας, καὶ τὴν στολήν, ἐν πορφύρᾳ χρωννύμενος, ἐν οὐρανίοις πολεύῃ διὰ παντός, εἰς αἰῶνας ἀγαλλόμενος.

Στίχ. *“Ενεκεν τοῦ ὄνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχή μου εἰς τὸν λόγον σου, ἥλπισεν ἡ ψυχή μου ἐπὶ τὸν Κύριον.*

„Ηχος α' . Τῶν οὐρανίων ταγμάτων

Ορθοδοξίας ἐμπρέπων, θείοις ὑψώμασιν, Ἀρχιερέων κλέος, τῇ λυχνίᾳ ἐτέθης, ἄξιος ἐργάτης, μισθὸν ἀληθῶς, τῶν σῶν πόνων δρεπόμενος, καὶ διὰ τοῦτο χαρίσματα ἐκ Θεοῦ, ἐκομίσω

Παμμακάριστε.

Στίχ. *Άπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.*

„Ηχος α' . Τῶν οὐρανίων ταγμάτων

Ο μυστιπόλος τῆς κάτω, φρικτῆς τραπέζης ἐκεῖ, ἐν οὐρανοῖς Κυρίῳ, τὴν θυσίαν προσφέρει, τὴν ἄϋλον καὶ θείαν, ἄϋλως ἀεί, ἐποπτεύων ἡμᾶς ταῖς αὐτοῦ, πρὸς τὴν ἀγίαν Τριάδα πρεσβυτικαῖς, ἵκεσίαις ὁ Πορφύριος.

Στίχ. *“Οτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ, λύτρωσις καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.*

„Ηχος α' . Τῶν οὐρανίων ταγμάτων

Θεσσαλονίκης τὸ κλέος καὶ Γάζης μέγας φωστήρ, ὁ πᾶσιν ιαμάτων, χορηγίας προχέων, Πορφύριος ὁ θεῖος πάντας ἡμᾶς, συγκαλεῖται τῇ μνήμῃ αὐτοῦ, ὕμνους Θεῷ τῷ τῶν ὅλων προσαγαγεῖν, αἵτουμένους θεῖον ἔλεος.

Στίχ. *Αἴνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.*

„Ηχος α' . Τῶν οὐρανίων ταγμάτων

Ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας θεοφορούμενος, ταῖς σαῖς διδασκαλίαις, σὺ τῶν αἱρετιζόντων, κατέβαλες τὰ θράση ἰθύνας σοφῶς, τὸν ἐν

Γάζη σὸν ποίμνιον, καὶ τὸν ναὸν ψυεδωνύμου θεοῦ Μαρνᾶ,
κατακαύσας ἐθριάμβευσας.

Στίχ. "Οτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια
τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

„Ηχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων

Βίον ἐτέλεσας μάκαρ ὅντως θεάρεστον, ἐάσας τὰ τοῦ κόσμου, τῷ
Χριστῷ συνετάξω· διὸ τῇ τῶν σῶν λόγων σφενδόνῃ λαμπρῶς,
τοὺς ἐν σκότει κατηύγασας, τοὺς ἀσεβεῖς δὲ εὔστόχως
καταβαλών, ὅντως Πάτερ δεδόξασαι.

Δόξα. „Ηχος πλ. δ'.

Σέλας φαεινόν, τῇ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ, κατέστης Ἱερώτατε
Πορφύριε. Φωτὶ γὰρ τῶν σῶν θείων ἀρετῶν, ἐλάμπρυνας ταύτην
θεόσοφε. Πολλοὺς τῶν ἀπίστων, εἰς θεογνωσίαν ἐπιστρέψας,
τῆς σῆς ποίμνης ἀπήλασας, τοὺς ἀγρίους καὶ θρασεῖς, τῆς
εἰδωλολατρίας λύκους, ἐν κόπῳ δε καὶ μόχθῳ, ῥοαῖς τε δακρύων,
τὸν σὸν βίον διανύσας, καὶ τῇ ἀρετῇ διαπρέψας, πρὸς Χριστὸν
τὸν Θεὸν ἔξεδήμησας. Παρ' Ὡ παρόρησίαν ἔχων, πρέσβευε ὑπὲρ
τῶν πίστει τελούντων, τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον

Ο Βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν, διὰ φιλανθρωπίαν, ἐπὶ τῆς γῆς ὥφθη,
καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφη· ἐκ Παρθένου γὰρ ἀγνῆς,
σάρκα προσλαβόμενος καὶ ἐκ ταύτης προελθὼν μετὰ τῆς
προσλήψεως, εἴς ἐστιν Υἱός, διπλοῦς τὴν φύσιν, ἀλλ' οὐ τὴν
ὑπόστασιν· διὸ τέλειον αὐτὸν Θεόν, καὶ τέλειον ἀνθρωπὸν,
ἀληθῶς κηρύττοντες, ὁμολογοῦμεν Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ὃν
ἰκέτευε Μήτηρ ἀνύμφευτε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἴσοδος, Σοφία Ὁρθοί !

Φῶς ἱλαρὸν ἀγίας δόξης, ἀθανάτου Πατρός, οὐρανίου, ἀγίου,
μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες
φῶς ἐσπερινόν, ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἄγιον Πνεῦμα Θεόν.
Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς, ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, Υἱὲ Θεοῦ,

ζωὴν ὁ διδούς, Διὸ δό κόσμος σὲ δοξάζει.

Ἐσπέρας προκείμενον.
Τῇ Τρίτῃ ἐσπέρας Ἡχος α'

Τὸ ἔλεός σου, Κύριε, καταδιώξει με πάσας τὰς ἡμέρας της ζωῆς μου.

Τὸ ἔλεός σου, Κύριε, καταδιώξει με πάσας τὰς ἡμέρας της ζωῆς μου.

Στίχ. Κύριος ποιμαίνει με καὶ οὐδέν με ὑστερήσει· εἰς τόπον χλόης ἐκεῖ με κατεσκήνωσεν.

Τὸ ἔλεός σου, Κύριε, καταδιώξει με πάσας τὰς ἡμέρας της ζωῆς μου.

Ἀναγνώσματα.
Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα. (Κεφ. γ', 13)

Μνήμη δικαίου μετ' ἔγκωμίων, καὶ εὐλογία Κυρίου ἐπὶ κεφαλὴν αὐτοῦ. Μακάριος ἄνθρωπος, ὃς εὗρε σοφίαν, καὶ θνητὸς ὃς εἶδε

φρόνησιν. Κρεῖττον γὰρ αὐτὴν ἐμπορεύεσθαι, ἢ χρυσίου καὶ ἀργυρίου θησαυρούς. Τιμιωτέρα δέ ἐστι λίθων πολυτελῶν· (οὐκ

ἀντιτάσσεται αὐτῇ οὐδὲν πονηρόν, εὔγνωστός ἐστι πᾶσι τοῖς ἔγγίζουσιν αὐτήν). Πᾶν δὲ τίμιον, οὐκ ἄξιον αὐτῆς ἐστιν. Ἐκ γὰρ

τοῦ στόματος αὐτῆς ἐκπορεύεται δικαιοσύνη. Νόμον δὲ καὶ ἔλεον ἐπὶ γλώσσης φορεῖ. Τοιγαροῦν, ἀκούσατέ μου, ὡς τέκνα·

σεμνὰ γὰρ ἐρῶ καὶ μακάριος ἄνθρωπος, ὃς τὰς ἐμὰς ὁδοὺς φυλάξει. Αἱ γὰρ ἔξοδοί μου, ἔξοδοι ζωῆς, καὶ ἐτοιμάζεται θέλησις

παρὰ Κυρίου. Διὰ τοῦτο παρακαλῶ ὑμᾶς, καὶ προΐεμαι ἐμὴν φωνὴν υἱοῖς ἀνθρώπων. "Οτι ἐγὼ ἡ Σοφία κατεσκεύασα βουλὴν

καὶ γνῶσιν καὶ ἔννοιαν ἐγὼ ἐπεκαλεσάμην. Ἐμὴ βουλὴ καὶ ἀσφάλεια, ἐμὴ φρόνησις, ἐμὴ δὲ ἵσχυς. Ἐγὼ τοὺς ἐμὲ φιλοῦντας

ἀγαπῶ, οἱ δὲ ἐμὲ ζητοῦντες εύρήσουσι χάριν. Νοήσατε τοίνυν ἄκακοι πανουργίαν, οἱ δὲ ἀπαίδευτοι ἔνθεσθε καρδίαν.

Εἰσακούσατέ μου καὶ πάλιν· σεμνὰ γὰρ ἐρῶ, καὶ ἀνοίγω ἀπὸ χειλέων ὄρθα. "Οτι ἀλήθειαν μελετήσει ὁ λάρυγξ μου,

έβδελυγμένα δὲ ἐναντίον ἐμοῦ χείλη ψευδῆ. Μετὰ δικαιοσύνης πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου, οὐδὲν ἐν αὐτοῖς σκολιόν, οὐδὲ στραγγαλιῶδες. Πάντα εὔθέα ἐστὶ τοῖς νοοῦσι, καὶ ὁρθὰ τοῖς εύρισκουσι γνῶσιν. Διδάσκω γὰρ ὑμῖν ἀληθῆ, ἵνα γένηται ἐν Κυρίῳ ἡ ἐλπὶς ὑμῶν, καὶ πλησθήσεσθε Πνεύματος.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα. (Κεφ. ι', 12)

Στόμα δικαίου ἀποστάζει σοφίαν, χείλη δὲ ἀνδρῶν ἐπίστανται χάριτας. Στόμα σοφῶν μελετᾶ σοφίαν, δικαιοσύνη δὲ ῥύεται αὐτοὺς ἐκ θανάτου. Τελευτήσαντος ἀνδρὸς δικαίου, οὐκ ὅλυται ἐλπίς. Υἱὸς γὰρ δίκαιος γεννᾶται εἰς ζωήν, καὶ ἐν ἀγαθοῖς αὐτοῦ καρπὸν δικαιοσύνης τρυγήσει. Φῶς δικαίοις διὰ παντός, καὶ παρὰ Κυρίου εὐρήσουσι χάριν καὶ δόξαν. Γλῶσσα σοφῶν καλὰ ἐπίσταται, καὶ ἐν καρδίᾳ αὐτῶν ἀναπαύσεται σοφία. Ἀγαπᾶ Κύριος ὄσιας καρδίας, δεκτοὶ δὲ αὐτῷ πάντες ἄμωμοι ἐν ὁδῷ σοφίας Κυρίου. Φωτιεῖ πρόσωπον συνετοῦ· φθάνει γὰρ τοὺς ἐπιθυμοῦντας αὐτήν, πρὸ τοῦ γνωσθῆναι, καὶ εὐχερῶς θεωρεῖται ὑπὸ τῶν ἀγαπῶντων αὐτήν. Ὁ ὁρθρίσας πρὸς αὐτήν οὐ κοπιάσει, καὶ ὁ ἀγρυπνήσας δι' αὐτὴν ταχέως ἀμέριμνος ἔσται. "Οτι τοὺς ἀξίους αὐτῆς, αὐτὴ περιέρχεται ζητοῦσα, καὶ ἐν ταῖς τρίβοις φαντάζεται αὐτοῖς εὔμενῶς. Σοφίας οὐ κατισχύσει ποτὲ κακία. Διὰ ταῦτα καὶ ἐραστὴς ἐγενόμην τοῦ κάλλους αὐτῆς, καὶ ἐφίλησα ταύτην, καὶ ἔξεζητησα ἐκ νεότητός μου καὶ ἐζήτησα νύμφην ἀγαγέσθαι ἐμαυτῷ. "Οτι ὁ πάντων Δεσπότης ἡγάπησεν αὐτήν. Μύστις γάρ ἐστι τῆς τοῦ Θεοῦ ἐπιστήμης, καὶ αἱρέτις τῶν ἔργων αὐτοῦ. Οἱ πόνοι αὐτῆς εἰσιν ἀρεταί· σωφροσύνην δὲ καὶ φρόνησιν αὐτῇ διδάσκει, δικαιοσύνην καὶ ἀνδρείαν, ὃν χρησιμώτερον οὐδέν ἐστιν ἐν βίῳ ἀνθρώποις. Εἰ δὲ καὶ πολυπειρίαν ποθεῖ τις, οἶδε τὰ ἀρχαῖα καὶ τὰ μέλλοντα εἰκάζειν· ἐπίσταται στροφὰς λόγων, καὶ λύσεις αἰνιγμάτων, σημεῖα καὶ τέρατα προγινώσκει, καὶ ἐκβάσεις καιρῶν καὶ χρόνων. Καὶ πᾶσι σύμβουλός ἐστιν ἀγαθή. "Οτι ἀθανασία ἐστὶν ἐν αὐτῇ, καὶ εὕκλεια ἐν κοινωνίᾳ λόγων αὐτῆς. Διὰ τοῦτο ἐνέτυχον τῷ Κυρίῳ

καὶ ἐδεήθην αὐτοῦ· καὶ εἴπον ἐξ ὅλης μου τῆς καρδίας. Θεὲ πατέρων καὶ Κύριε τοῦ ἐλέους, ὁ ποιήσας τὰ πάντα ἐν λόγῳ σου, καὶ τῇ σοφίᾳ σου κατασκευάσας τὸν ἄνθρωπον, ἵνα δεσπόζῃ τῶν ὑπὸ σοῦ γενομένων κτισμάτων, καὶ διέπῃ τὸν κόσμον ἐν ὀσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ. Δός μοι τὴν τῶν σῶν θρόνων πάρεδρον σοφίαν, καὶ μή με ἀποδοκιμάσῃς ἐκ παίδων Σου. "Οτι ἐγὼ δοῦλος σὸς καὶ υἱὸς τῆς παιδίσκης Σου. Ἐξαπόστειλον αὐτὴν ἐξ ἀγίου κατοικητηρίου Σου καὶ ἀπὸ θρόνου δόξης Σου, ἵνα συμπαροῦσά μοι διδάξῃ με, τί εὔάρεστόν ἔστι παρὰ Σοί. Καὶ ὀδηγήσῃ με ἐν γνώσει, καὶ φυλάξῃ με ἐν τῇ δόξῃ αὐτῆς· λογισμοὶ γὰρ θνητῶν πάντες δειλοί, καὶ ἐπισφαλεῖς αἱ ἐπίνοιαι αὐτῶν.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα (Κεφ. γ', 1-9).

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἄψηται αὐτῶν βάσανος. "Εδοξαν ἐν ὄφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἡ ἔξοδος αὐτῶν καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα, οἱ δέ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὅψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπὶς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὔεργετηθήσονται, ὅτι ὁ Θεὸς ἐπείρασεν αὐτοὺς καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἐαυτοῦ. Ως χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτοὺς καὶ ὡς ὄλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὄσιοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Ό Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:
Ἀμήν.

**Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους
φυλαχθῆναι ἡμᾶς.**

**Εύλογητὸς εῖ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ
δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἄμήν.**

**Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἡλπίσαμεν ἐπὶ
σέ. Εύλογητὸς εῖ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.**

**Εύλογητὸς εῖ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.
Εύλογητὸς εῖ, Ἀγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.**

**Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ
παρίδῃς.**

**Σοὶ πρέπει αἴνος, σοὶ πρέπει Ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ
καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων. Ἄμήν.**

Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε, ἐλέησον.

**Αντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ
χάριτι.**

Κύριε, ἐλέησον.

**Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον,
παρά τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.**

Παράσχου Κύριε.

**Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὄδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν
σωμάτων ἡμῶν, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.**

Παράσχου Κύριε.

**Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἀμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων
ἡμῶν, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.**

Παράσχου Κύριε.

**Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ
κόσμῳ, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.**

Παράσχου Κύριε.

**Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ
ἐκτελέσαι, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.**

Παράσχου Κύριε.

**Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα,
εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ
Χριστοῦ αἴτησώμεθα.**

Παράσχου Κύριε.

**Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν
Άγίων μνημονεύσαντες, ἔαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν
ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.**

**Σοὶ, Κύριε. "Οτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ
τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Άγιῳ
Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

·Ο Χορός: Άμήν.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Σοὶ, Κύριε.

**Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κλίνας οὐρανοὺς καὶ καταβὰς ἐπὶ σωτηρίᾳ
τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, ἔπιδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ¹
τὴν κληρονομίαν σου. Σοὶ γὰρ τῷ φοβερῷ καὶ φιλανθρώπῳ
κριτῇ, οὶ σοὶ δοῦλοι ὑπέκλιναν τὰς κεφαλάς, τοὺς δὲ αὐτῶν
ὑπέταξαν αὐχένας; οὐ τὴν ἐξ ἀνθρώπων ἀναμένοντες βοήθειαν,
ἀλλὰ τὸ σὸν περιμένοντες ἔλεος, καὶ τὴν σὴν ἀπεκδεχόμενοι
σωτηρίαν, οὓς διαφύλαξον ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ κατὰ τὴν
παροῦσαν ἐσπέραν καὶ τὴν προσιοῦσαν νύκτα, ἀπὸ παντὸς
ἔχθροῦ, ἀπὸ πάσης ἀντικειμένης ἐνεργίας διαβολικῆς, καὶ
διαλογισμῶν ματαίων καὶ ἐνθυμήσεων πονηρῶν.**

**Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὔλογημένον καὶ
δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Άγιου
Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Λιτή. Ἡχος α'.

Τὸν ἀγγελικῶς καὶ ὁσίως βιώσαντα, καὶ πόθῳ θείῳ τὴν Ὁρθοδοξίαν κηρύξαντα, τὸ κλεός Πατέρων Πορφύριον, εὔσεβῶς ἀνευφημήσωμεν. Φωτισμῷ γὰρ εὔσεβείας, τὴν Ἐκκλησίαν φαιδρύνας, τῆς ἐπουρανίου παρὰ Χριστοῦ, ἡξιώθης ὅντως ζωῆς· ὅθεν, μετ' Ἀγγέλων νῦν αὐλιζόμενον, ώδαῖς πνευματικαῖς ὑμνοῦντες αὐτὸν βοήσωμεν· μὴ ἐλλίπης πρεσβεύων ὑπὲρ ἡμῶν Ἀγιε, τῶν τελούντων πιστῶς, τὴν παναοίδιμον μνήμην σου.

„Ηχος β’.

Οὐκ ἄκοσμος καλλιλεξία, ἀρμοδίως ἐπαρκεῖ τοῦ κοσμῆσαι σε Πάτερ, ἀλλ’ ὁ μακαρισμὸς τοῦ Κυρίου. Οὗ τῷ ἔρωτι τρωθείς, τὴν ἐνεγκαμένην σε καταλιπών, ὡς φοίνιξ βαθύρριζος ἐφυτεύθης, ἐν τῇ ἐρήμῳ τῆς Σκήτεως. Καὶ τὴν πεντάριθμον αἴσθησιν, διὰ πενταετοῦ χρόνου ἐκκαθάρας, ὥρμησας ἐραστικώτερον ἔτι, ἔνθα οἱ πόδες τοῦ ἡγαπημένου Κυρίου ἔστησαν. Καὶ σπηλαιοδύτης γεγονώς, τὰς θείας ἐπιλάμψεις ἀπήλαυες, ἀντωνησάμενος ταύτας, τῇ ὑπερμέτρῳ ἀσκήσει· ὅθεν σε ὑπερηυλόγησεν ὁ εὐλογητός, ὁ ἀρεσκόμενος τῇ διὰ τῶν παθημάτων συμμορφώσει αὐτῷ.

„Ηχος γ’.

Εἶδεν Ἀγιε Πορφύριε, Θεὸς ὁ πάντα ἐφορῶν, τὸν κόπον σου, καὶ τοῖς χαρίσμασι τοῖς ἀποστολικοῖς σὲ ἀντημείψατο. Καὶ ὁ πρώην ὑπὸ ταπεινῆς βακτηρίας ὑποβασταζόμενος, στῆλος ἀκλόνητος καὶ ὑπερμεγέθης ἐγένου, ἐνῷ πλήθῃ ἐποικοδομηθεισῶν ψυχῶν, τῷ Κυρίῳ εύηρέστησαν· ἡ γὰρ τοῦ Θεοῦ ἐλπὶς οὐ καταισχύνει, ὡς Παῦλος ἀπεφήνατο.

„Ηχος δ’.

Δεῦτε εὔφημήσωμεν πιστοί, τὸν τῆς εὔσεβείας θεόπνευστον πρόμαχον, Πορφύριον τὸν ἀοίδιμον· ὄρθοδόξῳ γὰρ φρονήματι, πρόβολος ὡράθη, τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, ὡς ἀστὴρ δὲ φαεινός, θείαις αύτοῦ διδαχαῖς, τοὺς ἐν Γάζῃ καταπυρσεύσας, διώκτης τῶν κακοδόξων ἴσχυρότατος ἐφάνη. Διὸ παρέρησίαν ἔχων παρὰ τῷ τῶν ὅλων Θεῷ, ἀδιαλείπτως πρεσβεύει ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

„Ηχος πλ. α’.

Πάντοτε χάριν εύρήσουσιν, οί φιλοῦντες τὸν Κύριον. Σὺ δὲ Πορφύριε ὁσιώτατε, ώς ὑπὲρ πολλοὺς ἀγαπήσας, καὶ ἔξαιρέτου ἀντιφιλίας πέλαγος ἐγένου· ἥλθες πρὸς τὸν Σωτῆρα ἐκουσίως,

καὶ τὸ Ξύλον Αύτοῦ τὸ προσκυνητὸν καὶ τίμιον, ἡξιώθης παραφυλάξαι· ὁ γάρ σοι ἐν ὅψει νυκτερινῇ προεμηνύθη, ἔργον καὶ ἐγένετο· ὅθεν, σὺν τῷ φανέντι σοι εὐγνῶμονι Ληστῇ ἵκετεύομεν· ἄρατε χεῖρας ἵκετιδας, καὶ πρὸς τὸν σταυρωθέντς βοήσατε· μνήσθητι Δέσποτα φιλάνθρωπε, τῆς κληρονομίας Σου.

„Ηχος πλ. β’.

Δεῦτε λαοί, ὕμνοις μακαρίσωμεν, Πορφύριον τὸν τῆς Γάζης σοφὸν ποιμένα. Τὸν Σωτῆρα γὰρ Χριστὸν παρέρησίᾳ ἀνακηρύξας, καὶ λαοὺς ἐκ τῆς πλάνης ἐλευθερώσας, τῆς οὐρανίου Βασιλείας κατηξιώθη· ἐνθα οὐ παύει δεόμενος, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων, τὰ θεῖα αὔτοῦ κατορθώματα.

Δόξα. „Ηχος πλ. δ’.

Μνήμην τὴν φωτοφόρον, τοῦ σοφοῦ τῆς Γάζης ποιμένος, Πορφυρίου τοῦ Θείου, δεῦτε φαιδρῶς ἀναμέλψωμεν. Τῆς γὰρ προσκαίρου ζωῆς τὰ πάθη, ἐγκρατείας τοῖς βέλεσι νεκρώσας, πολλοὺς δὲ τῶν ἐν τῇ πλάνῃ, ἐνθέοις λόγοις ζωγρήσας, τὴν θείαν ἐν οὐρανοῖς, ἀπόλαυσιν κληροῦται· ὅθεν, παρέρησίαν κεκτημένος, πρὸς Χριστὸν τὸν Θεόν, ἐκ παντοίων κακώσεων ἡμᾶς λυτρούμενος, αἴτεῖται ἀεὶ ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δέσποινα πρόσδεξαι τὰς δεήσεις τῶν δούλων Σου καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Εἰς τὸν Στίχον. „Ηχος πλ. δ’.”Ω τοῦ παραδόξου θαύματος.

Πάτερ, θεόφρον Πορφύριε, τὸν Ἰησοῦν ἐκζητῶν, ἐμακρύνθης οἱκείων σου, καὶ θερμῶς ὥκείωσαι, τοῖς φιλοῦσι τὸν Κύριον, τῇ δὲ ἀσκήσει ἐπιλαμφθεὶς τῷ νοῖ, καὶ ἀσθενείᾳ ἐπιφρωσθεὶς τῇ ψυχῇ, γέγονας ἄμεμπτος, πρᾶος ἐλεήμων τε καὶ τῆς Γραφῆς, ἐγκρατὴς φιλόπτωχος, πίστεως πρόμαχος.

Στιχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου, ὁ Θάνατος τοῦ ὄσίου Αύτοῦ.

“Οσιε, Πάτερ Πορφύριε, τῆς ἀκτησίας κανών, τὸν σὸν πλοῦτον ἐσκόρπισας, πένησι γενόμενος, κηδεστὴς ἐνθεώτατος, σαύτὸν δὲ σκεῦος Ἅγιου Πνεύματος, καταστησάμενος σκέυη τίμια, Θεῷ ἀνέθηκας· ὅθεν ἄρτον ἥσθιες ἐκ πόνων σῶν, πλύνων βύρσας ῥάπτων τε, ὥσπερ ὁ Παῦλός ποτε.

Στιχ. Οἱ Ἱερεῖς Σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην καὶ οἱ ὄσιοι Σου ἀγαλλιάσονται.

Τίμιε Πάτερ Πορφύριε, ὁ τὰς καρδίας εἰδώς, καὶ τιμῶν τοὺς τιμήσαντας, θεῖον αὐτοῦ ὄνομα, σὲ τιμῶν ἔχαρίσατο, Ἱερωσύνης μέγα ὑπούργημα, καὶ τοῦ Τιμίου, Ξύλου τὴν φύλαξιν, ὡς συσταυρώσαντι, πάθη τὰ μακρύνοντα ἀπὸ ζωῆς, ἥνπερ ἔχορήγησεν, ἡμῖν ὡς εὕσπλαγχνος.

Δόξα. Ἡχος πλ. δ'.

Τῷ ἵσαγγέλῳ Παύλῳ κατὰ πάντα ἐφεπόμενος, τῷ Χριστοκήρυκι τῆς σῆς πατρίδος Πάτερ, ἀφομοίωμα λαμπρόν τε καὶ μιμητὴς ἐνθεώτατος, τούτου γεγένησαι, ὅπως τῷ Χριστῷ διὰ Σταυροῦ, ἰσοβίως συναταξάμενος, ζήσῃς εἰς αἰῶνας· ὅθεν, τῇ ἐπιτεταμένῃ σου ἀσκήσει συγκεράσας, τὴν παρὰ Θεοῦ πλουσίως δοθεῖσάν σοι χάριν, ἄλλος ἀστὴρ ἀληκτόφωτος, τῇ τῶν Γαζαίων Ἔκκλησίᾳ ἔχαρίσθης· ἡμῖν δὲ τοῖς τιμῶσί σου, τὴν μνήμην τὴν πάντιμον δώρησαι ταῖς ἀγιωτάταις σου εὔχαις, τοῦ Κυρίου τὸ ἔλεος Πορφύριε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον

Ἄνυμφευτε Παρθένε, ἡ τὸν Θεὸν ἀφράστως συλλαβοῦσα σαρκί, Μήτηρ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, σῶν οἰκετῶν παρακλήσεις δέχου Πανάμωμε, ἡ πᾶσι χορηγοῦσα καθαρισμὸν τῶν πταισμάτων, νῦν τὰς ἡμῶν ἱκεσίας προσδεχομένη, δυσώπει σωθῆναι πάντας ἡμᾶς.

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ρῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον οἱ ὄφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἡτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν, φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

"Ἄγιος ὁ Θεός, "Ἄγιος Ἰσχυρός, "Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ')

Δόξα... Καὶ νῦν...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἵλασθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

"Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν,
ἔνεκεν τοῦ ὄνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, (ἐκ γ')

Δόξα... Καὶ νῦν...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου,
ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ,
καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τόν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον,
καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὄφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς
ὄφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκης ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ
ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

**"Οτι σοῦ ἔστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς
καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας των αἰώνων.**

Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον. Ἡχος α'. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Εὔσεβείας σοῖς λόγοις ἀνεφάνης ὁ πρόμαχος, τῶν ὄρθῶν
δογμάτων στηρίξας, Ἐκκλησίαν Γαζαίων· καθεῖλες τοὺς ναοὺς
τῶν ἀσεβῶν, ἐκ πλάνης λυτρωσάμενος λαούς, οὓς τῇ πίστει
σελαγίσας, χαίρων βίου ἀπῆλθες· δόξα τῷ ἐν Ἁγίοις θαυμαστῷ·
δόξα τῷ εὐλογήσαντι, ἔργα θείας πίστεως τῆς σῆς, ὢ Ἱεράρχα

Πορφύριε.

Δόξα... Ἡχος δ'. Ο ύψωθεῖς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Πορφυραυγέσιν ἀρετῶν λαμπηδόσι, καταλαμπρύνας σεαυτὸν Ἱεράρχα, καθάπερ φῶς ἔξέλαμψας **Πορφύριε** σοφέ, λόγοις γὰρ καὶ θαύμασιν, ἀληθῶς διαπρέψας, πάσιν ἐβεβαίωσας, εὔσέβειας τὴν χάριν καὶ νῦν Χριστῷ ἀῦλως λειτουργῶν, ὑπὲρ τοῦ κόσμου, μὴ παύσῃ δεόμενος.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον, καὶ Ἀγγέλοις ἄγνωστον μυστήριον· διὰ σοῦ Θεοτόκε τοῖς ἐπὶ γῆς πεφανέρωται, Θεὸς ἐν ἀσυγχύτῳ ἐνώσει σαρκούμενος, καὶ Σταυρὸν ἐκουσίως ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος, δι' οὗ ἀναστήσας τὸν πρωτόπλαστον, ἔσωσεν ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἐλεὸς Σου, δεόμεθά Σου,
ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον. (3)

"Ετι δεόμεθα ὑπέρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, (**δεῖνος**) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Κύριε, ἐλέησον. (3)

"Ετι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὔσεβῶν καὶ ὄρθιοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτη, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἀγίου ναοῦ τούτου.

Κύριε, ἐλέησον. (3)

"Ετι δεόμεθα ὑπέρ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, (**όνόματα**).

"Ετι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν ἀγίαν Ἔκκλησίαν καὶ τὴν πόλιν ταύτην, καὶ πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν ἀπὸ ὄργης, λοιμοῦ, λιμοῦ, σεισμοῦ, καταποντισμοῦ, πυρός, μαχαίρας, ἐπιδρομῆς ἀλλοφύλων, ἐμφυλίου πολέμου, καὶ αἱφνιδίου θανάτου, ὑπὲρ

τὸν ἔλεων, εὔμενῆ καὶ εύδιάλακτον, γενέσθαι τὸν ἀγαθὸν καὶ φιλάνθρωπον Θεὸν ἡμῶν, τοῦ ἀποστρέψαι καὶ, διασκεδάσαι πᾶσαν ὄργὴν καὶ νόσον, τὴν καθ' ἡμῶν κινουμένην, καὶ ρύσασθαι ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐπικειμένης δικαίας αὐτοῦ ἀπειλῆς, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Κύριε, ἐλέησον. (3)

"Ετι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν Θεὸν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς. **Κύριε, ἐλέησον. (3)**

Ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ Θεός, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπὶς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς καὶ τῶν ἐν θαλάσσῃ μακράν, καὶ ἔλεως, ἔλεως γενοῦ ἡμῖν, Δέσποτα ἐπὶ ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἐλέησον. (3)

"Οτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμήν.

Ἀπόλυσις

ΙΕΡΕΥΣ: Σοφία!

Ο Άναγνώστης: Εὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ: Ο ὃν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.

Ο Άναγνώστης: Στερεώσαι, Κύριος ὁ Θεός, τὴν ἀγίαν ἀμώμητον πίστιν τῶν εὔσεβῶν καὶ ὄρθιδόξων Χριστιανῶν, σὺν τῇ ἀγίᾳ αὐτοῦ Ἔκκλησίᾳ, Μητροπόλει, Ἐνορίᾳ καὶ τῇ Πόλει ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων. Ἄμήν.

ΙΕΡΕΥΣ: Υπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Ο Άναγνώστης: Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

ΙΕΡΕΥΣ: Δόξα σοι ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα Σοι.

Ό Άναγνώστης: Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἅγιῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον. Πάτερ Ἄγιε εὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ: Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἀγίας αὐτοῦ Μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων, ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων· ἵκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου, προφήτου προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἀγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν ὄσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν· τοῦ ἀγίου (**τοῦ ναοῦ**)· τῶν ἀγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἀννης· τοῦ ἀγίου (**τῆς ἡμέρας**), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων τῶν ἀγίων, ἐλεήσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

ΙΕΡΕΥΣ: Δι' εὐχῶν τῶν ἀγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ό Άναγνώστης: Ἀμήν.

ΤΗ ΚΣΤ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 2020.
ΤΕΤΑΡΤΗ. Μνήμη τοῦ Ἀγίου Πορφυρίου, Ἐπισκόπου Γάζης.
„Ηχος γ'
ΟΡΘΟΣ.

Εύλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Δόξα σοι ὁ Θεός, δόξα σοι.

Βασιλεῦ Οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς Ἀληθείας, ὁ

Πανταχοῦ Παρών καὶ τὰ Πάντα Πληρῶν, ὁ Θησαυρός τῶν Ἀγαθῶν καὶ Ζωῆς Χορηγός, ἐλθὲ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος καὶ σῶσον, Ἀγαθὲ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἄμήν.

“Ἄγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (ἐκ γ')

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἵλασθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

“Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν,
ἔνεκεν τοῦ ὄνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ γ')

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου,
ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ,
καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον,
καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὄφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς
ὄφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ
ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

**“Οτι σοῦ ἔστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς
καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας των αἰώνων.**

Ἄμήν.

Τροπάρια

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν
σου, νίκας τοῖς βασιλεῦσι, κατὰ βαρβάρων δωρούμενος, καὶ τὸ
σὸν φυλάττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Δόξα...

‘Ο ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ
πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστὲ ὁ Θεός,

εὕφρανον ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σήν, ὅπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Καὶ νῦν ...Θεοτοκίον

Προστασία φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε, μὴ παρίδῃς, ἀγαθή, τὰς ἵκεσίας ἡμῶν, πανύμνητε Θεοτόκε, στήριξον ὄρθιοδόξων πολιτείαν, σῶζε οὓς ἐκέλευσας βασιλεύειν, καὶ χορήγει αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην· διότι ἔτεκες τὸν Θεόν, μόνη εὔλογημένη.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὦ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἐλεός σου...

Ἄμήν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὔλογησον, Πάτερ.

Δόξα τῇ ἀγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ, καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμήν.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὔδοκίᾳ (ἐκ γ').

Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἵνεσίν σου (**ἐκ β'**).

Ψαλμὸς 3

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἔμέ·

πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ. (διάψαλμα).

σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλήν μου.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἀγίου αὐτοῦ. (διάψαλμα).

ἔγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεται μου.

οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν κύκλω συνεπιτιθεμένων μοι.

ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου, ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἔχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας ἀμαρτωλῶν

συνέτριψας.

τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Καὶ πάλιν

Ἐγὼ ἔκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἔξηγέρθην ὅτι Κύριος ἀντιλήψεται
μου

Ψαλμὸς 37

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, μηδὲ τῇ ὄργῃ σου παιδεύσῃς
με.

ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ ἐπεστήριξας ἐπ' ἐμὲ τὴν
χεῖρά σου·

οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκὶ μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὄργῆς σου,
οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὄστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν
ἀμαρτιῶν μου.

ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλήν μου, ὥσεὶ φορτίον
βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ.

προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές μου ἀπὸ προσώπου τῆς
ἀφροσύνης μου·

ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφην ἕως τέλους, ὅλην τὴν ἡμέραν
σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.

ὅτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων, καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν
τῇ σαρκὶ μου·

ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα, ὡρυόμην ἀπὸ
στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.

Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου
ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη.

ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχύς μου, καὶ τὸ φῶς
τῶν ὄφθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.

οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἤγγισαν καὶ
ἔστησαν, καὶ οἱ ἔγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν·
καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν μου, καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ
κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότητας, καὶ δολιότητας ὅλην τὴν
ἡμέραν ἐμελέτησαν.

ἐγὼ δὲ ὥσεὶ κωφὸς οὐκ ἥκουον καὶ ὥσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ

στόμα αύτοῦ·

καὶ ἐγενόμην ὥσει ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ
στόματι αύτοῦ ἐλεγμούς.

ὅτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἥλπισα· σὺ εἰκακούσῃ, Κύριε ὁ Θεός μου.

ὅτι εἴπα· μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἔχθροί μου· καὶ ἐν τῷ
σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ' ἐμὲ ἐμεγαλορέημόνησαν.

ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἔτοιμος, καὶ ἡ ἀλγηδών μου ἐνώπιόν μού
ἔστι διαπαντός.

ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς
ἀμαρτίας μου.

οἱ δὲ ἔχθροί μου ζῶσι καὶ κεκραταίωνται ὑπὲρ ἐμέ, καὶ
ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως·

οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν ἐνδιέβαλλόν με, ἐπεὶ
κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.

μὴ ἐγκαταλίπης με, Κύριε· ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ·
πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

Καὶ πάλιν

μὴ ἐγκαταλίπης με Κύριε ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ
πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου Κύριε τῆς σωτηρίας μου

Ψαλμὸς 62

Ο Θεὸς ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὅρθρίζω· ἐδίψησέ σε ἡ ψυχή μου,
ποσαπλῶς σοι ἡ σάρξ μου ἐν γῇ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.
οὕτως ἐν τῷ ἀγίῳ ὕφθην σοι τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν
δόξαν σου.

ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς· τὰ χείλη μου ἐπαινέσουσί
σε.

οὕτως εὔλογήσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου καὶ ἐν τῷ ὄνόματί σου ἀρῶ
τὰς χεῖράς μου.

ώς ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθείη ἡ ψυχή μου, καὶ χείλη
ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου.

εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὅρθροις
ἐμελέτων εἰς σέ·

ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου

ἀγαλλιάσομαι.

έκολλήθη ἡ ψυχή μου ὅπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιά σου.

αύτοὶ δὲ εἰς μάτην ἔζήτησαν τὴν ψυχήν μου, εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς·

παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ρομφαίας, μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται.

ὸ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὄμνύων ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

Καὶ πάλιν

ἐν τοῖς ὕρθροις ἐμελέτων εἰς σὲ
ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου
ἀγαλλιάσομαι

έκολλήθη ἡ ψυχή μου ὅπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιά σου

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Δόξα σοι ὁ Θεὸς (ἐκ γ')

Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ')

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ψαλμὸς 87

Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου·

εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχή μου, καὶ ἡ ζωή μου τῷ ἄδη ἥγγισε· προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον, ἐγενήθην ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος, ὡσεὶ τραυματίαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὃν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι καὶ αύτοὶ ἐκ τῆς χειρός σου ἀπώσθησαν.

ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου.

ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμός σου, καὶ πάντας τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμέ. (διάψαλμα).

έμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ, ἔθεντό με βδέλυγμα
έαυτοῖς, παρεδόθην καὶ οὐκ ἔξεπορευόμην.
οἱ ὄφθαλμοί μου ἡσθένησαν ἀπὸ πτωχείας· ἐκέκραξα πρὸς σέ,
Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν, διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου·
μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ ἰατροὶ ἀναστήσουσι, καὶ
ἔξομολογήσονται σοι;
μὴ διηγήσεται τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου
ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;
μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου καὶ ἡ δικαιοσύνη
σου ἐν γῇ ἐπιλελησμένῃ;
κάγὼ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ πρωΐ ἡ προσευχή μου
προφθάσει σε.
ἰνατί, Κύριε, ἀπωθῆ τὴν ψυχήν μου, ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν
σου ἀπ' ἐμοῦ;
πτωχός εἰμι ἔγὼ καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου, ὑψωθεὶς δὲ
ἐταπεινώθην καὶ ἔξηπορήθην.
ἐπ' ἐμὲ διῆλθον αἱ ὄργαί σου, οἱ φοβερισμοί σου ἔξετάραξάν με,
ἐκύκλωσάν με ὥσει ὕδωρ ὅλην τὴν ἡμέραν, περιέσχον με ἄμα.
έμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον καὶ τοὺς γνωστούς μου
ἀπὸ ταλαιπωρίας.

Καὶ πάλιν

Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ¹
ἐναντίον σου
εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου κλῖνον τὸ οὔς σου εἰς
τὴν δέησίν μου

Ψαλμὸς 102

Εύλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον καὶ, πάντα τὰ ἐντός μου, τὸ
ὄνομα τὸ ἄγιον αὐτοῦ·
εύλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς
ἀνταποδόσεις αὐτοῦ·
τὸν εὐιλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ἴώμενον πάσας
τὰς νόσους σου·
τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν σου, τὸν στεφανοῦντά σε

ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς·
τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου,
ἀνακαινισθήσεται ως ἀετοῦ ἡ νεότης σου.

ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος καὶ κρῆμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.
ἔγνωρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωυσῆ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ
θελήματα αὐτοῦ.

οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος·
οὐκ εἰς τέλος ὄργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνιεῖ·
οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς
ἀμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν,

ὅτι κατὰ τὸ Ὑψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς ἐκραταίωσε Κύριος
τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν·
καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν
τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

καθὼς οἰκτείρει πατὴρ υἱούς, ὥκτείρησε Κύριος τοὺς
φοβουμένους αὐτόν,

ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.
ἄνθρωπος, ώσει χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ· ώσει ἄνθος τοῦ ἀγροῦ,
οὕτως ἔξανθήσει·

ὅτι πνεῦμα διηλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει καὶ οὐκ
ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.

τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἔως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ
τοὺς φοβουμένους αὐτόν, καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν
τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ καὶ μεμνημένοις τῶν
ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.

Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία
αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

εὔλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἴσχυϊ
ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων
αὐτοῦ.

εὔλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ
αὐτοῦ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ·
εὔλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς

δεσποτείας αύτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν

ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αύτοῦ εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν
Κύριον

Ψαλμὸς 142

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου
ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου·
καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ
δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἔχθρὸς τὴν ψυχήν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν
ζωήν μου, ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος·
καὶ ἡκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία
μου.

ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου,
ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χειράς μου, ἡ ψυχή μου ὡς γῆ ἄνυδρος
σοι. (διάψαλμα).

ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου· μὴ
ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὀμοιωθήσομαι τοῖς
καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

ἀκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωΐ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἥλπισα·
γνώρισόν μοι, Κύριε, ὄδόν, ἐν ᾧ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἥρα τὴν
ψυχήν μου·

ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἔχθρῶν μου, Κύριε, ὅτι πρὸς σὲ κατέφυγον.
δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου· τὸ
πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὀδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ.

ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου
ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχήν μου·

καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἔχθρούς μου καὶ ἀπολεῖς
πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σού είμι.

Καὶ πάλιν

εἰσάκουσόν μου Κύριε ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς

κρίσιν μετά τοῦ δούλου σου (**έκ β'**)
τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὔθείᾳ.
Δόξα... Καὶ νῦν...

Άλληλούϊα, Άλληλούϊα, Άλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (**έκ γ'**).
Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν...

Ὕχος β'

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν
ὄνόματι Κυρίου.

Στίχ, α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα
τὸ ἔλεος αύτοῦ.

Στίχ, β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὄνόματι Κυρίου
ἡμυνάμην αύτούς,

Στίχ, γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν
όφθαλμοῖς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον. Ὅχος α'. Τῆς ἑρήμου πολίτης.

Εὔσεβείας σοῖς λόγοις ἀνεφάνης ὁ πρόμαχος, τῶν ὄρθῶν
δογμάτων στηρίξας, Ἐκκλησίαν Γαζαίων· καθεῖλες τοὺς ναοὺς
τῶν ἀσεβῶν, ἐκ πλάνης λυτρωσάμενος λαούς, οὓς τῇ πίστει
σελαγίσας, χαίρων βίου ἀπῆλθες· δόξα τῷ ἐν Ἀγίοις Θαυμαστῷ·
δόξα τῷ εὐλογήσαντι, ἔργα θείας πίστεως τῆς σῆς, ὃ ιεράρχα
Πορφύριε.

Δόξα... Ὅχος δ'. Ο ὑψωθεῖς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Πορφυραυγέσιν ἀρετῶν λαμπηδόσι, καταλαμπρύνας σεαυτὸν
Ιεράρχα, καθάπερ φῶς ἐξέλαμψας **Πορφύριε** σοφέ, λόγοις γὰρ
καὶ θαύμασιν, ἀληθῶς διαπρέψας, πάσιν ἐβεβαίωσας, εύσέβειας
τὴν χάριν καὶ νῦν Χριστῷ ἀϋλως λειτουργῶν, ὑπὲρ τοῦ κόσμου,
μὴ παύση δεόμενος.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον, καὶ Ἀγγέλοις ἄγνωστον μυστήριον·

διὰ σοῦ Θεοτόκε τοῖς ἐπὶ γῆς πεφανέρωται, Θεὸς ἐν ἀσυγχύτῳ
ἐνώσει σαρκούμενος, καὶ Σταυρὸν ἐκουσίως ὑπὲρ ἡμῶν
καταδεξάμενος, δι' οὗ ἀναστήσας τὸν πρωτόπλαστον, ἔσωσεν ἐκ
Θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

"Ετι καὶ ᾔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν..."

**Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Κάθισμα. Ἡχος α'. Τὸν τάφον Σου
Σωτήρ.**

Γνησίαν ἀδελφήν, σοὶ ἀνέθετο Πάτερ, Γαζαίων ὁ Χριστός,
Ἐκκλησίαν ὄράσει, κοσμῆσαι κελεύων σε, καὶ πλουτῆσαι τῇ
χάριτι· ὅθεν εὔτροπον, ἐπισκοπὴν ἀναδείξας, χορηγοῦντός σοι,
ἀπροσδοκήτως Κυρίου, ἐν πᾶσι τὴν ἔξιδον.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εἰδώλων χαλεπά, ἀντιπρόσωπα ἔχων, τὰ πάθη τῆς ψυχῆς,
δυσωπῶ Σε Κυρία, βοήθειαν ἀπόστειλον, καθελεῖν ταῦτα τέλεον,
καὶ ὑψῶσαι μου, ἐν τῇ καρδίᾳ Κυρίου, οἴκον ἄγιον, ἐν ᾧ ὁ νόμος
καὶ μόνον, ἰσχύει τοῦ Πνεύματος.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν. Ἡχος γ'. Τὴν ὥραιότητα.

Ξύλον τὸ τίμιον, διακονήσας πιστῶς, σταυρὸν ἀνείληφας,
ἐπισκοπῆς ἐν καιρῷ, τοῦ ἀγαπῶντός σε Χριστοῦ, οὕτω
οἴκονομήσαντος, οὕπερ δὲ ἴστάμενος, παρὰ βάσιν ἐδάκρυες,
βλέπων τὴν ἀντίχριστον, μανικήν τε ἐξόρμησιν, ἀγνώστως τοῖς
εἰδώλοις τὸ σέβας, ἀπονεμόνων ᾧ Πορφύριε.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εἰρήνης τέξασα, Μῆτερ τὸν πρύτανιν, ψυχὰς εἰρήνευσας, τὰς
πρὶν διάστασιν, δαιμονικήν τε καὶ σφοσδράν, πασχούσας τὴν
ἀθέλητον· ὅθεν ἱκετεύω Σε, εἰρηνάρχην μοι δώρησαι, σύμβιον
πρεσβείαις Σου, ποιμενάρχου Γαζαίων τε, ὃς πάσας τὰς
αἰσθήσεις εἰρήνευσεν, ἐν τῇ δυνάμει τοῦ Υἱοῦ Σου.

ΨΑΛΜΟΣ 135ος

Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, Ἄλληλούϊα, ὅτι εἰς τὸν
αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ· Ἄλληλούϊα.

Ἐξομολογεῖσθε τῷ Θεῷ τῶν θεῶν, Ἄλληλούϊα, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα
τὸ ἔλεος αὐτοῦ· Ἄλληλούϊα.

Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ τῶν κυρίων, Ἄλληλούϊα, ὅτι εἰς τὸν
αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ· Ἄλληλούϊα.

τῷ ποιήσαντι θαυμάσια μεγάλα μόνω, Ἄλληλούϊα, ὅτι εἰς τὸν
αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ· Ἄλληλούϊα.

τῷ ποιήσαντι τοὺς οὐρανοὺς ἐν συνέσει, Ἄλληλούϊα, ὅτι εἰς τὸν
αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ· Ἄλληλούϊα.

τῷ στερεώσαντι τὴν γῆν ἐπὶ τῶν ὑδάτων, Ἄλληλούϊα, ὅτι εἰς τὸν
αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ· Ἄλληλούϊα.

τῷ ποιήσαντι φῶτα μεγάλα μόνω, Ἄλληλούϊα, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα
τὸ ἔλεος αὐτοῦ· Ἄλληλούϊα.

τὸν ἥλιον εἰς ἔξουσίαν τῆς ἡμέρας, Ἄλληλούϊα, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα
τὸ ἔλεος αὐτοῦ· Ἄλληλούϊα.

τὴν σελήνην καὶ τοὺς ἀστέρας εἰς ἔξουσίαν τῆς νυκτός,
Ἄλληλούϊα, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ· Ἄλληλούϊα.

τῷ πατάξαντι Αἴγυπτον σὺν τοῖς πρωτοτόκοις αὐτῶν, Ἄλληλούϊα,
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ· Ἄλληλούϊα.

καὶ ἔξαγαγόντι τὸν Ἰσραὴλ ἐκ μέσου αὐτῶν, Ἄλληλούϊα, ὅτι εἰς
τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ· Ἄλληλούϊα.

ἐν χειρὶ κραταιᾶ καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ, Ἄλληλούϊα, ὅτι εἰς τὸν
αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ· Ἄλληλούϊα.

τῷ καταδιελόντι τὴν Ἔρυθρὰν θάλασσαν εἰς διαιρέσεις,
Ἄλληλούϊα, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ· Ἄλληλούϊα.
καὶ διαγαγόντι τὸν Ἰσραὴλ διὰ μέσου αὐτῆς, Ἄλληλούϊα, ὅτι εἰς
τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ· Ἄλληλούϊα.

καὶ ἐκτινάξαντι Φαραὼ καὶ τὴν δύναμιν αὐτοῦ εἰς θάλασσαν
Ἐρυθράν, Ἄλληλούϊα, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ·
Ἄλληλούϊα.

τῷ διαγαγόντι τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ, Ἄλληλούϊα, ὅτι εἰς

τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ· Ἄλληλούϊα.
 τῷ πατάξαντι βασιλεῖς μεγάλους, Ἄλληλούϊα, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα
 τὸ ἔλεος αὐτοῦ· Ἄλληλούϊα.
 καὶ ἀποκτείναντι βασιλεῖς κραταιούς, Ἄλληλούϊα, ὅτι εἰς τὸν
 αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ· Ἄλληλούϊα.
 τὸν Σηὼν βασιλέα τῶν Ἀμορραίων, Ἄλληλούϊα, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα
 τὸ ἔλεος αὐτοῦ· Ἄλληλούϊα.
 καὶ τὸν "Ωγ βασιλέα τῆς Βασάν, Ἄλληλούϊα, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ
 ἔλεος αὐτοῦ· Ἄλληλούϊα.
 καὶ δόντι τὴν γῆν αὐτῶν κληρονομίαν, Ἄλληλούϊα, ὅτι εἰς τὸν
 αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ· Ἄλληλούϊα.
 κληρονομίαν Ἰσραὴλ δούλῳ αὐτοῦ, Ἄλληλούϊα, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα
 τὸ ἔλεος αὐτοῦ· Ἄλληλούϊα.
 ὅτι ἐν τῇ ταπεινώσει ἡμῶν ἐμνήσθη ἡμῶν ὁ Κύριος, Ἄλληλούϊα,
 ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ· Ἄλληλούϊα.
 καὶ ἐλυτρώσατο ἡμᾶς ἐκ τῶν ἔχθρῶν ἡμῶν, Ἄλληλούϊα, ὅτι εἰς
 τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ· Ἄλληλούϊα.
 ὁ διδοὺς τροφὴν πάσῃ σαρκὶ, Ἄλληλούϊα, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ
 ἔλεος αὐτοῦ· Ἄλληλούϊα.
 ἔξομολογεῖσθε τῷ Θεῷ τοῦ οὐρανοῦ, Ἄλληλούϊα, ὅτι εἰς τὸν
 αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ· Ἄλληλούϊα.

**Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα. Ἡχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ
 Λόγον.**

Ἄειρόροις δακρύων καταφοραῖς, τὸ γεώργιον Πάτερ σου τῆς
 ψυχῆς, ἐπότισας τῆς χάριτος, ποταμοὺς ἐφελκύσας σοι· ὅθεν
 πύλας ἀνοίγεις, οὐρανοῦ χαλκοσπλάγχνους τε, καὶ βροχὴν
 εὔφορίας, κατάγεις τῇ ποίμνῃ σου· ἄλλος ὡς Ἦλίας, τῆς Καινῆς
 Διαθήκης, τῷ ζήλῳ πυρούμενος, τὸν Θεὸν ἔσχες νεύοντα,
 θεοφόρε Πορφύριε, θέσει γεγονὼς γὰρ θεός, τοῖς αἵτοῦσι
 παρέχεις ἀείζων, καὶ γλυκύτατον πόμα, οὐδέπω κενούμενον.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐμεγάλυνας φύσιν τὴν τῶν βροτῶν, Θεοτόκε λοχείᾳ Σου τῇ σεπτῆ, ἐν ταύτῃ δυναμούμενοι, χάριν ἦν ἀπωλέσαμεν,
ἐφευρίσκοντες ἔργα, τεράστια πράττομεν, ἅπερ λόγος νοῆσαι,
φυσικῶς οὐκ ἐπίσταται· ὅθεν καὶ ὁ Γάζης, προϊστάμενος Κόρη,
πολλὰ ἐνεδείξατο, θαυμαστὰ καὶ ὑπέρογκα, εἰς μετάνοιαν
ἄγοντα, ψυχὰς ἐσκοτισμένας τὸ πρίν, καὶ ὡδηγεῖ πρὸς φῶς
ἐπιγνώσεως, τοῦ τὰ πάντα κρατοῦντος, Υἱοῦ Σου πανάμωμε.

Τὸ α' Ἄντιφωνον τοῦ δ'"Ηχου.
Ἄντιφωνον Α'

Ἐκ νεότητός μου πολλὰ πολεμεῖ με πάθη, ἀλλ' αὔτὸς
ἀντιλαβοῦ, καὶ σῶσον Σωτήρ μου.

Ἐκ νεότητός μου πολλὰ πολεμεῖ με πάθη, ἀλλ' αὔτὸς ἀντιλαβοῦ,
καὶ σῶσον Σωτήρ μου.

Οἱ μισοῦντες Σιών, αἰσχύνθητε ἀπὸ τοῦ Κυρίου· ὡς χόρτος γάρ,
πυρὶ ἔσεσθε ἀπεξηραμμένοι.

Οἱ μισοῦντες Σιών, αἰσχύνθητε ἀπὸ τοῦ Κυρίου· ὡς χόρτος γάρ,
πυρὶ ἔσεσθε ἀπεξηραμμένοι.

Δόξα...

Ἄγίῳ Πνεύματι, πᾶσα ψυχὴ ζωοῦται, καὶ καθάρσει ὑψοῦται
λαμπρύνεται, τῇ τριαδικῇ Μονάδι ιεροκρυφίως.

Καὶ νῦν...

Ἄγίῳ Πνεύματι, ἀναβλύζει τὰ τῆς χάριτος ῥεῖθρα, ἀρδεύοντα,
ἄπασαν τὴν κτίσιν πρὸς ζωογονίαν

Προκείμενον Ἡχος δ'

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου, ὁ θάνατος τοῦ ὄσίου Αὔτοῦ.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου, ὁ θάνατος τοῦ ὄσίου Αὔτοῦ.

Στίχ. Οἱ ιερεῖς Σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην καὶ οἱ ὄσιοί
Σου ἀγαλλιάσονται.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου, ὁ θάνατος τοῦ ὄσίου Αὔτοῦ.

Ἡ Τάξις τοῦ Εὐαγγελίου

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

“Οτι Ἀγιος εῖ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἐν ἀγίοις ἐπαναπαύῃ, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον (ἐκ γ').

Καὶ ύπέρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἀγίου Εὐαγγελίου, Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἵκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον (γ').

Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἀγίου Εὐαγγελίου.

Εἰρήνη πᾶσι. Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἀγίου Εὐαγγελίου...

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ιωάννην ἢ 1 - 9

Εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τοὺς ἑληλυθότας πρὸς αὐτὸν Ἰουδαίους· Ἐάν μήν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὃ μὴ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας εἰς τὴν αὐλὴν τῶν προβάτων ἀλλὰ ἀναβαίνων ἀλλαχόθεν ἐκεῖνος κλέπτης ἔστιν καὶ ληστής· ὃ δὲ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας ποιμήν ἔστιν τῶν προβάτων. Τούτῳ ὁ θυρωρὸς ἀνοίγει, καὶ τὰ πρόβατα τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούει, καὶ τὰ ἴδια πρόβατα φωνεῖ κατ' ὄνομα καὶ ἔξαγει αὐτά. “Οταν τὰ ἴδια πάντα ἐκβάλῃ, ἔμπροσθεν αὐτῶν πορεύεται, καὶ τὰ πρόβατα αὐτῷ ἀκολουθεῖ, ὅτι οἴδασιν τὴν φωνὴν αὐτοῦ· ἀλλοτρίω δὲ οὐ μὴ ἀκολουθήσουσιν ἀλλὰ φεύξονται ἀπ' αὐτοῦ, ὅτι οὐκ οἴδασιν τῶν ἀλλοτρίων τὴν φωνήν. Ταύτην τὴν παροιμίαν εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ἐκεῖνοι δὲ οὐκ ἔγνωσαν τίνα ἦν ἂν ἐλάλει αὐτοῖς. Εἶπεν οὖν πάλιν ὁ Ἰησοῦς, Ἐάν μήν λέγω ὑμῖν ὅτι ἐγώ είμι ἡ θύρα τῶν προβάτων. Πάντες ὅσοι ἥλθον [πρὸ ἐμοῦ] κλέπται εἰσὶν καὶ λησταί· ἀλλ' οὐκ ἥκουσαν αὐτῶν τὰ πρόβατα. Ἔγώ είμι ἡ θύρα· δι' ἐμοῦ ἐάν τις εἰσέλθῃ σωθήσεται καὶ εἰσελεύσεται καὶ

έξελεύσεται καὶ νομὴν εύρήσει.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ψαλμὸς 50

- Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.
- ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με.
- ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μού ἔστι διαπαντός.
- σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαι σε.
- ἵδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.
- ἵδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἡγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.
- ραντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.
- ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὄστέα τεταπεινωμένα.
- ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.
- καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὔθετός ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.
- μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ πνεῦμά σου τὸ ἄγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.
- ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.
- διδάξω ἀνόμους τὰς ὄδούς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

- ρῦσαι με ἐξ αίμάτων, ὁ Θεὸς ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.
- Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.
- ὅτι εἰ ἡθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὔδοκήσεις.
- θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἔξουδενώσει.
- ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὔδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.
- τότε εὔδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα·
- τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Δόξα... Ἡχος β'

Ταῖς τοῦ Ἱεράρχου., πρεσβείαις Ἐλεῆμον, ἔξαλειψον τὰ πλήθη,
τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν... Ἡχος ὁ αὐτὸς

Ταῖς τῆς Θεοτόκου, πρεσβείαις Ἐλεῆμον, ἔξαλειψον τὰ πλήθη,
τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Στίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν οίκτιρμῶν σου ἔξαλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Εἶτα τὸ ἰδιόμελον Ἡχος πλ. β'

Εὐφροσύνης ἀνάπλεως σήμερον, ἡ μνήμη σου ἀρχιεράρχα
Πορφύριε. Είδότες σε γὰρ κατὰ Παῦλον τὸν μέγαν, ἄμεμπτον,
πραῦν, ἔλεήμονα, διακριτικὸν τῶν θείων Γραφῶν, φιλόπτωχόν τε
καὶ συμπαθῆ, ὡς κῆπον ἀσματικὸν ἐπανθοῦτα, δοξάζομεν
ἐνθέως τὸν δοξάσαντά σε Κύριον.

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου...

Κύριε, ἐλέησον (ιβ').

Ἐλέει, καὶ οίκτιρμοῖς...

KANONEΣ

Κανών α', Ωδὴ α', τῆς Θεοτόκου Ἡχος πλ. δ' Ο Είρμὸς

‘Υγρὰν διοδεύσας ὡσεὶ ξηράν, καὶ τὴν αἰγυπτίαν μοχθηρίαν διαφυγῶν, ὁ Ἰσραηλίτης ἀνεβόα· τῷ Λυτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν ἄσωμεν.

Στίχ. Ύπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Πολλοῖς συνεχόμενος πειρασμοῖς, πρὸς σὲ καταφεύγω, σωτηρίαν ἐπιζητῶν· Ὡ Μῆτερ τοῦ Λόγου καὶ Παρθένε, τῶν δυσχερῶν καὶ δεινῶν με διάσωσον.

Στίχ. Ύπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Παθῶν με ταράττουσι προσβολαί, πολλῆς ἀθυμίας, ἐμπιπλῶσαι μου τὴν ψυχήν, εἰρήνευσον, Κόρη, τῇ γαλήνῃ, τῇ τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου, Πανάμωμε.

Στίχ. Ύπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σωτῆρα τεκοῦσάν σε καὶ Θεόν, δυσωπῶ, Παρθένε, λυτρωθῆναι με τῶν δεινῶν· σοὶ γὰρ νῦν προσφεύγων ἀνατείνω, καὶ τὴν ψυχήν καὶ τὴν διάνοιαν.

Στίχ. Ύπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Νοσοῦντα τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχήν, ἐπισκοπῆς θείας, καὶ προνοίας τῆς παρὰ σοῦ, ἀξίωσον, μόνη Θεομῆτορ, ὡς ἀγαθὴ ἀγαθοῦ τε λοχεύτρια.

Εἶτα ὁ Κανὼν τοῦ Ἱεράρχου οὗ ἡ Ἀκροστιχίς: Τὸ πορφυρίζον Ποιμένων ἄνθος σέβω. Ἰωσήφ. Ὡδὴ α'. Ἡχος πλ. δ'. Ἄσωμεν τῷ **Κυρίῳ**

Στίχ. Ἅγιε του Θεού, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ταύτην τὴν φωτοφόρον, μνήμην σου γεραίροντι Πορφύριε,
φωτοφόρον μοι αἴγλην, οὐρανόθεν δοθῆναι ἱκέτευε.

Στίχ. Ἅγιε του Θεού, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

“Ολον ἀπὸ σπαργάνων, σεαυτὸν Κυρίῳ προσανέθηκας, καὶ αὐτῷ ἐκολλήθης, καὶ ψυχῇ καὶ καρδίᾳ Πορφύριε.

Δόξα...

Πάθη προθανατώσας, πάντα δι' ἀσκήσεως Πορφύριε, Ἱερεὺς

άνεδείχθης, τοῦ ζωῆς καὶ θανάτου δεσπόζοντος.

Καὶ νῦν...Θεοτοκίον

"Ομβρον εἰσδεξαμένη, σοῦ ἐν τῇ νηδὺῃ τὸν οὐράνιον, Θεοτόκε
Παρθένε, ἀμαρτίας τοὺς ὅμβρους ἔξήρανας.

Κανών α', Ωδὴ γ', τῆς Θεοτόκου Ἁχος πλ. δ' Ό Είρμος

Ούρανίας ἀψιδος, ὄροφουργὲ Κύριε, καὶ τῆς Ἔκκλησίας δομῆτορ,
σύ με στερέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν ἡ ἀκρότης, τῶν
πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε φιλάνθρωπε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Προστασίαν καὶ σκέπην, ζωῆς ἐμῆς τίθημι, Σέ, Θεογεννῆτορ,
Παρθένε, σύ με κυβέρνησον, πρὸς τὸν λιμένα σου, τῶν ἀγαθῶν ἡ
αἵτια, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνη πανύμνητε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ίκετεύω, Παρθένε, τὸν ψυχικὸν τάραχον, καὶ τῆς ἀθυμίας τὴν
ζάλην, διασκεδάσαι μου· σὺ γάρ, Θεόνυμφε, τὸν ἀρχηγὸν τῆς
γαλήνης, τὸν Χριστὸν ἐκύησας, μόνη πανάχραντε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Εὔεργέτην τεκοῦσα, τὸν τῶν καλῶν αἴτιον, τῆς εὔεργεσίας τὸν
πλοῦτον, πᾶσιν ἀνάβλυσον· πάντα γὰρ δύνασαι, ὡς δυνατὸν ἐν
ἰσχύῃ, τὸν Χριστὸν κυήσασα, Θεομακάριστε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Χαλεπαῖς ἀρρωστίαις, καὶ νοσεροῖς πάθεσιν, ἔξεταζομένῳ,
Παρθένε, σύ μοι βοήθησον· τῶν ίαμάτων γάρ, ἀνελλιπῆ σε
γινώσκω, θησαυρόν, Πανάμωμε, τὸν ἀδαπάνητον.

Ωδὴ γ', τοῦ Ιεράρχου.. Σὺ εἰ τὸ στερέωμα

Στίχ. Ἅγιε του Θεού, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ράβδω τῶν δογμάτων σου, ἐπὶ νομὰς ζωῆς "Οσιε, τὴν ιεράν,
Ποίμνην σου ποιμάνας, τῷ Θεῷ εύηρέστησας.

Στίχ. Ἅγιε του Θεού, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Φέγγει θείας γνώσεως, τοὺς ἐν νυκτὶ δεινῶν "Οσιε, φωταγωγῶν,
ἔδειξας ἡμέρας, κοινωνοὺς διὰ πίστεως.

Δόξα...

"Υψει διαπρέποντα, τῶν ἀρετῶν Θεὸς τέθεικεν, ἐν ὑψηλῇ,
Πάνσοφε λυχνίᾳ, τοὺς Πιστοὺς καταυγάζοντα.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ῥῦσαι με πρεσβείαις σου, τῶν τοῦ ἔχθροῦ βελῶν"Αχραντε, καὶ
λογισμῶν, τῶν ἐπεμβαινόντων, ἀφειδῶς τῇ καρδίᾳ μου.

"Ετι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν..."

Κάθισμα. Ἡχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε

'Ἐν πέτρᾳ τῆς πίστεως, ἐρηρεισμένος σοφέ, τὴν πέτραν
ἐπόθησας, ἦν εῖδε πρὶν Δανιήλ, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν· ὕψωσας
τὴν φωνὴν σου, καὶ τὸν νοῦν πρὸς τὸν Κτίστην, ἔβαλες τοὺς
όχλοῦντας, τῇ σαρκὶ πολεμίους, τῇ σῇ σφενδόνῃ Γάζης ὁ σεπτός,
πρόβιολος Πάτερ Πορφύριε.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

'Εκαίνισας"Αχραντε, τῷ θείῳ τόκῳ σου, φθαρεῖσαν τοῖς πάθεσι,
τῶν γηγενῶν τὴν θνητήν, οὔσιαν καὶ ἥγειρας, πάντας ἐκ τοῦ
θανάτου, πρὸς ζωὴν ἀφθαρσίας· ὅθεν σε κατὰ χρέος,
μακαρίζομεν πίστει, Παρθένε δεδοξασμένη, ὡς προεφήτευσας.

"Ετι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν..."

Κοντάκιον. Ἡχος β'. Τοῖς τῶν αἰμάτων σου

'Ιερωτάτοις σου τρόποις κοσμούμενος, ιερωσύνης στολαῖς
κατηγλάϊσαι, Παμμάκαρ Θεόφρον Πορφύριε, καὶ ιαμάτων
ἐμπρέπεις ὑψώμασι, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

·Ο Οἶκος

'Υπεραστράπτει πλέον ἡλίου, Πορφυρίου ἡ μνήμη τοῦ σοφοῦ,
ἀστραπαῖς θαυμάτων πᾶσαν τὴν κτίσιν φωταγωγοῦσα, καὶ
διώκουσα πλάνην τὴν τῶν εἰδώλων, καὶ τοὺς πιστούς
σελαγίζουσα, πάντας εύφραίνει· Θεῶ γὰρ εύαρεστήσας ἐπὶ γῆς,
τῶν σημείων ἀπείληφε τὴν χάριν, πάντας ἵασθαι, παρεστὼς τῇ

Τριάδι ὄλόφωτος, καὶ πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Συναξάριον.

**Τῇ ΚΣΤ' τοῦ αὐτοῦ Μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πορφυρίου,
ἐπισκόπου Γάζης.**

Στίχοι

"Ω τὶς παρέλθῃ, τὶς δὲ καὶ παραδράμῃ
Τὸν Πορφύριον, κἄν παρῆλθεν ἐκ βίου;
Πορφυρίου νέκυν κρύψε χθὼν εἰκάδι ἔκτη.

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἅγιας Μάρτυρος Φωτεινῆς τῆς
Σαμαρείτιδος, ἣ ὡμίλησεν ὁ Χριστὸς ἐν τῷ φρέατι, καὶ τῶν σὺν
αὐτῇ.**

Στίχοι

Ρίπτουσι τὴν σὴν Σαμαρεῖτιν εἰς φρέαρ,
Τὴν εἰς φρέαρ σοι συλλαλήσασαν Λόγε.

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἅγια Φωτώ, ἡ ἀδελφὴ αὐτῆς, ξίφει
τελειοῦται.**

Στίχοι

Φερνὴν ταλάντων μυρίων ἀνταξίαν,
Φωτώ φέρει σοι τὴν κάραν φώτων Πάτερ.

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἅγια Φωτίς, ἡ ἑτέρα ἀδελφὴ αὐτῆς, εἰς δύο
προσδεθεῖσα δένδρα, καὶ διαμερισθεῖσα, τελειοῦται.**

Στίχοι

Δώσεις ἔπαθλον δενδροάθλῳ Φωτίδι,
Δενδρῶνα τερπνὸν τῆς Ἐδὲμ Θεοῦ Λόγε.

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ ἀγία Παρασκευή, ἡ ἑτέρα ἀδελφὴ αὐτῆς,
ξίφει τελειοῦται.**

Στίχοι

Ἡ Παρασκευή πρὸς ξίφος τὸν αὐχένα,

“Ετοιμον εἶχε καὶ παρεσκευασμένον.

Τῇ αύτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἅγια Κυριακή, ἐτέρα ἀδελφὴ αὐτῆς, ξίφει τελειοῦται.

Στίχοι

Ἐκ Κυριακῆς ούδὲ τοῦ ξίφους φόβος,
Τοῦ Κυρίου τὸν θεῖον ἐκβάλλει φόβον.

Τῇ αύτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἄγιος Μάρτυς Ἰωσῆς, ὁ υἱὸς τῆς Ἅγιας Φωτεινῆς, ξίφει τελειοῦται.

Στίχοι

Τομεὺς τραχήλων ἔξεγύμνου τὸ ξίφος,
Ἰωσῆ δὲ τράχηλος οὐ φρίττει ξίφος.

Τῇ αύτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἄγιος Φωτεινός, ὁ ἔτερος υἱὸς αὐτῆς, ξίφει τελειοῦται.

Στίχοι

Τὶς οὗτος ἀτμὸς ἐκ ζεόντων αἰμάτων;
Φωτεινὸς ἄρτι Μάρτυς ἐτμήθη κάραν.

Τῇ αύτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἀγιος Μάρτυς Σεβαστιανὸς ὁ δούξ, ξίφει τελειοῦται.

Στίχοι

Σεβαστιανῷ τοῦτον εἴπω τὸν λόγον.
Σεβάζομαι σε, τὴν κάραν τετμημένον.

Τῇ αύτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἀγιος Μάρτυς Βίκτωρ, ξίφει τελειοῦται.

Στίχοι

Βίκτωρ ἐπ' ὕμοις τὴν κεφαλὴν οὐκ ἔχων,
Κεῖται πρὸ τῆς γῆς ἐκταθεὶς μέγας μέγα.

Τῇ αύτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἀγιος Μάρτυς Χριστόδουλος, ξίφει τελειοῦται.

Στίχοι

Κλῆσις διδάσκει τίς συ, καὶ δοῦλος τίνος,
Σπάθη δὲ Χριστόδουλε, ποῖόν σοι τέλος.

Τῇ αύτῃ ἡμέρᾳ, ὁ Ἀγιος Μάρτυς Θεόκλητος ὁ φαρμακός, ξίφει τελειοῦται.

Στίχοι

Κληθεὶς ὁ Θεόκλητος πρὸς θείαν γνῶσιν,
Τὸν καλέσαντα ὡς ἀθλητὴς δοξαζει

Τῇ αύτῃ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἅγιου Νικολάου τοῦ Κατοπινοῦ.

Τῇ αύτῃ ἡμέρᾳ, ἡ ἀνάμνησις τῆς χειροτονίας τοῦ Ἅγιου Ιωάννου τοῦ Χρυσοστόμου εἰς πρεσβύτερον

Τῇ αύτῃ ἡμέρᾳ, ὁ Ἀγιος Νεομάρτυς Ιωάννης ὁ Καλφάς, ἐν Γαλατᾷ, ἐν ἔτει 1575, ξίφει τελειοῦται.

Στίχοι

Πληγὰς ἀριθμεῖν μὴ Ιωάννη θέλε,
Σκηνάς δε μᾶλλον, ἃς ἔχει ἔνδον πόλος.

Τῇ αύτῃ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Σεβαστιανοῦ τοῦ Ποσεσόνε, τοῦ Ῥώσσου.

Τῇ αύτῃ ἡμέρᾳ, ὁ Ἀγιος Νέος Ιερομάρτυς Σίλβεστρος ὁ Ὄλσχένσκι ὁ Ῥώσσος, ἐν είρκτῃ, ὑπὸ τῶν ἀθέων κομμουνιστῶν, ἐν ἔτει 1920, τελειοῦται.

Τῇ αύτῃ ἡμέρᾳ, ὁ Ὁσιος καὶ Ομολογητῆς, Μάρκος ὁ Κάλτσιου ὁ Ῥουμάνος, ἐν ἔτει 1999, ἐν είρήνῃ τελειοῦται.

Τῇ αύτῃ ἡμέρᾳ, ἡ Σύναξις τῆς Είκόνος τῆς Θεοτόκου τοῦ Μεζχέτσκ ἐν Κιέβῳ Ῥωσίᾳ.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις Χριστὲ ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ
σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Καταβασίαι, Ωδὴ α'. Ἡχος δ'.

Ἄνοιξω τὸ στόμα μου,
καὶ πληρωθήσεται Πνεύματος,
καὶ λόγον ἐρεύξομαι,
τῇ Βασιλίδι Μητρί,
καὶ ὄφθήσομαι,
φαιδρῶς πανηγυρίζων,
καὶ ἄσω γηθόμενος,
ταύτης τὰ θαύματα.

Ωδὴ γ'.

Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε,
ώς ζῶσα καὶ ἄφθονος πηγή,
θίασον συγκροτήσαντας
πνευματικόν, στερέωσον·
καὶ ἐν τῇ θείᾳ δόξῃ σου,
στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

Ωδὴ δ'.

Τὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν βουλήν,
τῆς ἐκ τῆς Παρθένου σαρκώσεως,
σοῦ τοῦ Ὑψίστου,
ὁ Προφήτης, Ἄββακούμ,
κατανοῶν ἐκραύγαζε·
Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ωδὴ ε'.

Ἐξέστη τὰ σύμπαντα,
ἐπὶ τῇ θείᾳ δόξῃ σου,
σὺ γὰρ ἀπειρόγαμε Παρθένε,
ἔσχες ἐν μήτρᾳ,
τὸν ἐπὶ πάντων Θεόν,

καὶ τέτοκας ἄχρονον Υἱόν,
πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε,
σωτηρίαν βραβεύοντα.

Ωδὴ ζ'.

Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον,
τελοῦντες ἔορτὴν οἱ θεόφρονες,
τῆς Θεομήτορος,
δεῦτε τάς χεῖρας κροτήσωμεν,
τὸν ἔξ αὐτῆς τεχθέντα Θεὸν δοξάζοντες.

Ωδὴ ζ'.

Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες,
παρὰ τὸν Κτίσαντα,
ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλήν;
ἀνδρείως πατήσαντες,
χαίροντες ἔψαλλον.
‘Υπερύμνητε,
ὅ τῶν Πατέρων Κύριος,
καὶ Θεὸς εὔλογητὸς εἴ.

Ωδὴ η'.

Αἰνοῦμεν, εὔλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ,
ὁ τόκος τῆς Θεοτόκου διεσώσατο,
τότε μὲν τυπούμενος,
νῦν δὲ ἐνεργούμενος,
τὴν οἰκουμένην ἅπασαν,
ἀγείρει ψάλλουσαν.

Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα,
καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

**Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα τοῦ Φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες
μεγαλύνωμεν.**

Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, καὶ ἡγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου

ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρί μου.

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

“Οτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἵδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί,

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

“Οτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὡς Δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεάν, καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν.

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων, καὶ ὑψώσε ταπεινούς, πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν, καὶ πλουτοῦντας ἔξαπέστειλε κενούς.

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἄντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ, καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἔως αἰῶνος.

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Καταβασία Ωδὴ θ'. Ἡχος δ'

Ἄπας γηγενής,
 σκιρτάτω τῷ πνεύματι λαμπαδουχούμενος,
 πανηγυριζέτω δέ,
 αὕλων Νόων φύσις γεραίρουσα,
 τὰ Ἱερὰ Θαυμάσια τῆς Θεομήτορος,
 καὶ βοάτω·
 Χαίροις παμμακάριστε,
Θεοτόκε Ἄγνη ἀειπάρθενε.

**"Ετι καὶ ᾔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν...καὶ ἡ Ἐκφώνησις
 "Οτι σὲ αίνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις..."**

'Εξαποστειλάριον. Ἡχος γ'. Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς

Μεταναστεύσας τὴν πολλήν, ὕπαρξιν διεσκόρπισας, τοὺς πλάνη
 δὲ σκορπισθέντας, θαύμασιν ἀποστολικοῖς, συνήγαγες
 Πορφύριε· ἀλλὰ πρέσβευε Πάτερ, σωθῆναι τούς δούλους σου.

Θεοτοκίον

Ἐπὶ σοὶ μετὰ Θεόν, ἐλπίζομεν Πανάχραντε, καὶ τῷ ἐκ σοῦ
 προελθόντι, συσταυρούμενοι Χριστῷ, ταῖς πρὸς αὐτὸν
 πρεσβείαις σου, ἀπροσκόπτους εἰς τέλος, ἡμᾶς διαφύλαξον.

ΑΙΝΟΙ ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΗ' (148)

**(Πᾶσα πνοὴ αίνεσάτω τὸν Κύριον.) Αίνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν
 οὐρανῶν αίνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις· (Σοὶ πρέπει ὅμνος τῷ
 Θεῷ.).**

**Αίνεῖτε αὐτὸν πάντες οἱ Ἀγγελοι αύτοῦ· αίνεῖτε αὐτὸν, πᾶσαι αἱ
 Δυνάμεις αύτοῦ· (Σοὶ πρέπει ὅμνος τῷ Θεῷ.).**

**Στιχ. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῆμα ἔγγραπτον. Δόξα αὗτῇ ἔσται
 πᾶσι τοῖς ὄσιοις αύτοῦ.**

ΨΑΛΜΟΣ ΡΝ' (150)

**Στιχ. Αίνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἅγιοις αύτοῦ, αίνεῖτε αὐτὸν ἐν
 στερεώματι τῆς δυνάμεως αύτοῦ.**

Στιχ. Αίνεῖτε αύτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αίνεῖτε αύτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Αἶνοι. Ἡχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Εὔσεβείας κατήσχυνας, τοὺς ἐν Γάζῃ κακόφρονας, θείοις δὲ διδάγμασι κατεφώτισας, πάντας παμμάκαρ Πορφύριε· διὸ σὲ γεραίρομεν, συνελθόντες εὐλαβῶς, εἰς Ναὸν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ὕμνοις κράζοντες, σαῖς πρεσβείαις ἐκ βλάβης περιφρούρει, τοὺς τὴν μνήμην σου τελοῦντας, τὴν ἀεισέβαστον ἔνδοξε.

Στιχ. Αίνεῖτε αύτὸν ἐν ἥχῳ, σάλπιγγος, αίνεῖτε αύτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Εὔσεβείας κατήσχυνας, τοὺς ἐν Γάζῃ κακόφρονας, θείοις δὲ διδάγμασι κατεφώτισας, πάντας παμμάκαρ Πορφύριε· διὸ σὲ γεραίρομεν, συνελθόντες εὐλαβῶς, εἰς Ναὸν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ὕμνοις κράζοντες, σαῖς πρεσβείαις ἐκ βλάβης περιφρούρει, τοὺς τὴν μνήμην σου τελοῦντας, τὴν ἀεισέβαστον ἔνδοξε.

Στιχ. Αίνεῖτε αύτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αίνεῖτε αύτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργανῳ,

Εὔσεβείας ὑπέρλαμπρος, φωστὴρ ὥφθης μακάριε, Ὁρθοδόξου πίστεως ἀνεστήλωσας, νόμους ταῖς σαῖς εἰσηγήσεσι, σοφῶς δὲ ἔξήλεγξας, φληναφίας ἀσεβῶν, θείῳ σθένει τοῦ Πνεύματος, Ἱερώτατε· ὅθεν πάντας περίσωζε πρεσβεύων, τῷ Δεσπότῃ τῶν ἀπάντων, ὦ Ἱεράρχα Πορφύριε.

Στιχ. Αίνεῖτε αύτὸν ἐν κυμβάλοις εύήχοις, αίνεῖτε αύτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Ἐν ὥδαις ἀνυμνήσωμεν, τὸν τῆς πλάνης ἀντίπαλον, τὸν θερμαῖς δεήσεσι διασώζοντα, τοὺς τὴν πανίερον κοίμησιν, ἐν ἄσμασι μέλποντας, καὶ τηροῦντας εὔσεβῶς, τὰ τῆς πίστεως δόγματα, ὡς παρέδωκεν, ἡ σεπτὴ Ὁρθοδόξων Ἔκκλησίᾳ, ὑπὲρ ἣς ἀεὶ πρεσβεύει, ἐν οὐρανοῖς ὁ Πορφύριος.

Δόξα. Ἡχος πλ. α'.

Τετραμερῶς κατὰ τόπον ἀσκήσας τὴν ἀρετήν, Πάτερ Πορφύριε, φιλάγιον ἀπαίτησιν τροφείων, ἐνέβαλες ταῖς φιλονικούσαις. Τῇ μὲν Θεσσαλονίκῃ, ὡς ἐνεγκαμένῃ σε φυσικῶς· τῇ δὲ Σκήτῃ ὡς

ύπαλειψάση σε πρὸς τὴν μοναδικὴν πολιτείαν· τῇ δὲ Ἀγίᾳ Σιών,
ώς ξενισάσῃ σε, καὶ ἐμπιστευσαμένη σοι τὸ ζωομύριστον Ξύλον·
τέλος δὲ τῇ τῶν Γαζαίων ἱερᾷ καθέδρᾳ, ἐνθα ὁ Κύριος ἔστησε σε
ἐπὶ ὅρους ὑψηλοῦ, ἀρχιερέα θαυματοφόρον. "Ος καὶ τὴν
φιλόνικον διάστασιν πανσόφως διαλύων, ἥρε σε πολίτην
γνήσιον, ἐπὶ τὴν ἄνω Ἱερουσαλήμ· ἐνθα Ἡγιε, ἀπολαύων τὸν
μισθὸν τοῦ ἀσκητοῦ, τοῦ Ἱεράρχου τὸν ἔπαινον, καὶ τοῦ
Όμολογητοῦ τοὺς στεφάνους μνημόνευε, ἡμῶν τῶν τιμώντων σε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον

Ναὸς καὶ πύλη ὑπάρχεις, παλάτιον καὶ θρόνος τοῦ Βασιλέως,
Παρθένε πάνσεμνε, δι' ἧς ὁ λυτρωτής μου Χριστὸς ὁ Κύριος, τοῖς
ἐν σκότει καθεύδουσιν ἐπέφανεν, "Ἡλιος ὑπάρχων δικαιοσύνης,
φωτίσαι θέλων οὓς ἔπλασε, κατ' εἰκόνα ἴδιαν χειρὶ τῇ ἐαυτοῦ.
Διὸ Πανύμνητε, ὡς μητρικὴν παρέρησίαν πρὸς αὐτὸν κεκτημένη,
ἀδιαλείπτως πρέσβευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

- Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς, Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ
γῆς εἱρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὔδοκίᾳ.
 - Ὑμνοῦμέν σε, εὔλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε,
δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου
δόξαν.
- Κύριε βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε
Ὕιε μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἡγιον Πνεῦμα.
- Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων
τὴν ἀμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἀμαρτίας
τοῦ κόσμου.
 - Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ
Πατρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.
- "Οτι σὺ εἶ μόνος Ἡγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός,
εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἄμην.
- Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά
σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

- Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.
- Εὔλογητὸς εῖ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἄμην.
- Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἡλπίσαμεν ἐπὶ σέ.
- **Εὔλογητὸς εῖ, Κύριε. δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου (γ').**
 - Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν, ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ, Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν με, ἵασαι τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.
- Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.
 - "Οτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.
 - Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.
- **"Ἄγιος ὁ Θεός, "Ἄγιος Ἰσχυρός, "Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (γ').**
 - Δόξα... Καὶ νῦν...
 - **"Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.**
- **"Ἄγιος ὁ Θεός, "Ἄγιος Ἰσχυρός, "Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.**

'Απολυτίκιον. Ἡχος α'. Τῆς ἑρήμου πολίτης.

Εύσεβείας σοῖς λόγοις ἀνεφάνης ὁ πρόμαχος, τῶν ὄρθῶν δογμάτων στηρίξας, Ἐκκλησίαν Γαζαίων· καθεῖλες τοὺς ναοὺς τῶν ἀσεβῶν, ἐκ πλάνης λυτρωσάμενος λαούς, οὓς τῇ πίστει σελαγίσας, χαίρων βίου ἀπῆλθες· δόξα τῷ ἐν Ἅγιοις θαυμαστῷ· δόξα τῷ εὐλογήσαντι, ἔργα θείας πίστεως τῆς σῆς, ὡς Ἱεράρχα Πορφύριε.

ΤΗ ΚΣΤ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 2020.

ΤΕΤΑΡΤΗ. Μνήμη τοῦ Ἅγίου Πορφυρίου, Ἐπισκόπου Γάζης.
‘Ηχος γ’
ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ
Ἀντίφωνον Α’ ‘Ηχος β’.

Στίχ. Εύλογει ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου
 τὸ ὄνομα τὸ ἄγιον αὔτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. Εύλογει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου
 πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὔτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὔτοῦ, καὶ ἡ
 βασιλεία αὔτοῦ πάντων δεσπόζει.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. Εύλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αύτοῦ, ἐν παντὶ¹
 τόπῳ τῆς δεσποτείας αύτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρί...Καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Ἀντίφωνον Β’ ‘Ηχος β’.

Στίχ. Αἶνει, ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ
 μου ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἔως ὑπάρχω.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἅγιοις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι
 Ἄλληλούϊα.

Στίχ. Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἱακὼβ βοηθὸς αύτοῦ, ἡ ἐλπὶς αύτοῦ
 ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αύτοῦ.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἅγιοις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι
 Ἄλληλούϊα.

Στίχ. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν
 καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς·

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἅγιοις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι
 Ἄλληλούϊα.

Στίχ.. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἀγίοις Θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα.

Δόξα Πατρὶ...Καὶ νῦν...

‘Ο μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ἀθάνατος ὑπάρχων, καὶ καταδεξάμενος, διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, σαρκωθῆναι ἐκ τῆς ἀγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, σταυρωθείς τε, Χριστὲ ὁ Θεός, θανάτῳ θάνατον πατήσας, Εἶς ὃν τῆς ἀγίας Τριάδος, συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, σῶσον ἡμᾶς.

Άντιφωνον Γ'

Στίχ. Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν, καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν.

Άπολυτίκιον. Ἡχος α'. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Εὔσεβείας σοῖς λόγοις ἀνεφάνης ὁ πρόμαχος, τῶν ὄρθῶν δογμάτων στηρίξας, Ἐκκλησίαν Γαζαίων· καθεῖλες τοὺς ναοὺς τῶν ἀσεβῶν, ἐκ πλάνης λυτρωσάμενος λαούς, οὓς τῇ πίστει σελαγίσας, χαίρων βίου ἀπῆλθες· δόξα τῷ ἐν Ἀγίοις Θαυμαστῷ· δόξα τῷ εὐλογήσαντι, ἔργα θείας πίστεως τῆς σῆς, ὃ ιεράρχα Πορφύριε.

Στίχ. Οἱ ιερεῖς σου, Κύριε, ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ “Οσιοί σου ἀγαλλιάσονται.

Άπολυτίκιον. Ἡχος α'. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Εὔσεβείας σοῖς λόγοις ἀνεφάνης ὁ πρόμαχος, τῶν ὄρθῶν δογμάτων στηρίξας, Ἐκκλησίαν Γαζαίων· καθεῖλες τοὺς ναοὺς τῶν ἀσεβῶν, ἐκ πλάνης λυτρωσάμενος λαούς, οὓς τῇ πίστει σελαγίσας, χαίρων βίου ἀπῆλθες· δόξα τῷ ἐν Ἀγίοις Θαυμαστῷ· δόξα τῷ εὐλογήσαντι, ἔργα θείας πίστεως τῆς σῆς, ὃ ιεράρχα Πορφύριε.

Μικρὰ Εἴσοδος.

Είσοδικὸν Ἡχος_β'

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, σῶσον ἡμᾶς
Γίě Θεοῦ ὁ ἐν Ἅγιοις θαυμαστός,.....ψάλλοντάς σοι' Ἀλληλούϊα.

Ἀπολυτίκιον. Ἡχος α'. Τῆς ἑρήμου πολίτης.

Εὔσεβείας σοῖς λόγοις ἀνεφάνης ὁ πρόμαχος, τῶν ὄρθῶν
δογμάτων στηρίξας, Ἔκκλησίαν Γαζαίων· καθεῖλες τοὺς ναοὺς
τῶν ἀσεβῶν, ἐκ πλάνης λυτρωσάμενος λαούς, οὓς τῇ πίστει
σελαγίσας, χαίρων βίου ἀπῆλθες· δόξα τῷ ἐν Ἅγιοις θαυμαστῷ·
δόξα τῷ εὐλογήσαντι, ἔργα θείας πίστεως τῆς σῆς, ὡς Ἱεράρχα
Πορφύριε.

Δόξα... Ἡχος δ'. Ο ὑψωθεῖς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Πορφυραυγέσιν ἀρετῶν λαμπηδόσι, καταλαμπρύνας σεαυτὸν
Ἱεράρχα, καθάπερ φῶς ἔξέλαμψας **Πορφύριε** σοφέ, λόγοις γὰρ
καὶ θαύμασιν, ἀληθῶς διαπρέψας, πάσιν ἐβεβαίωσας, εὔσέβειας
τὴν χάριν καὶ νῦν Χριστῷ ἀϋλως λειτουργῶν, **ὑπὲρ τοῦ κόσμου,**
μὴ παύση δεόμενος.

Του Αγίου Ναού

Κοντάκιον Ἡχος β' Αύτόμελον

Προστασίᾳ τῶν Χριστιανῶν ἀκαταισχυντε,
μεσιτεία πρὸς τὸν Ποιητὴν ἀμετάθετε.
Μὴ παρίδῃς ἀμαρτωλῶν δεήσεων φωνάς,
ἀλλὰ πρόφθασον, ὡς ἀγαθή,
εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν,
τῶν πιστῶς κραυγαζόντων σοι·
Τάχυνον εἰς πρεσβείαν,
καὶ σπεῦσον εἰς ἱκεσίαν,
ἡ προστατεύουσα ἀεί,

Θεοτόκε, τῶν τιμώντων σε.

Τρισάγιον Ἀποστόλου

“Ἄγιος ὁ Θεός, ἄγιος ἴσχυρός, ἄγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίᾳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

“Ἄγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δύναμις.

“Ἄγιος ὁ Θεός, ἄγιος ἴσχυρός, ἄγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Προκείμενον. Ἡχος α'

Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν·

Στίχ. Ἀκούσατε ταῦτα, πάντα τὰ ἔθνη.

**Τοῦ Ὁσίου Πατρός ἡμῶν Πορφυρίου, Ἐπισκόπου Γάζης
Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 13:17-21**

Ἄδελφοί, πείθεσθε τοῖς ἡγουμένοις ὑμῶν καὶ ὑπείκετε· αὐτοὶ γὰρ ἀγρυπνοῦσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ὑμῶν ὡς λόγον ἀποδώσοντες· ἵνα μετὰ χαρᾶς τοῦτο ποιῶσι καὶ μὴ στενάζοντες· ἀλυσιτελὲς γὰρ τοῦτο. Προσεύχεσθε περὶ ἡμῶν· πεποίθαμεν γὰρ ὅτι καλὴν συνείδησιν ἔχομεν, ἐν πᾶσι καλῶς θέλοντες ἀναστρέφεσθαι.

Περισσοτέρως δὲ παρακαλῶ τοῦτο ποιῆσαι, ἵνα τάχιον ἀποκατασταθῶ ὑμῖν. Ο δὲ Θεὸς τῆς εἰρήνης, ὁ ἀναγαγὼν ἐκ νεκρῶν «τὸν ποιμένα τῶν προβάτων» τὸν μέγαν «ἐν αἷματι διαθήκης αἰωνίου», τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν, καταρτίσαι ἡμᾶς ἐν παντὶ ἔργῳ ἀγαθῷ εἰς τὸ ποιῆσαι τὸ θέλημα αὐτοῦ, ποιῶν ἐν ὑμῖν τὸ εὐάρεστον ἐνώπιον αὐτοῦ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὃ ή δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

Ἀλληλούϊα. Ἡχος β'

Στόμα δικαίου μελετήσει σοφίαν

Στίχ. Ο νόμος τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ.

Δόξα σοι Κύριε, δόξα σοι.

'Εκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἡ 9 - 16

Εἶπεν ὁ Κύριος· Ἐγώ εἰμι ἡ θύρα· δι’ ἐμοῦ ἔάν τις εἰσέλθῃ σωθήσεται καὶ εἰσελεύσεται καὶ ἔξελεύσεται καὶ νομὴν εύρήσει.

Ο κλέπτης οὐκ ἔρχεται εἰ μὴ ἵνα κλέψῃ καὶ θύσῃ καὶ ἀπολέσῃ·

ἔγὼ ἥλθον ἵνα ζωὴν ἔχωσιν καὶ περισσὸν ἔχωσιν. Ἐγώ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός· ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τίθησιν ὑπὲρ τῶν προβάτων· ὁ μισθωτὸς καὶ οὐκ ὅν ποιμήν, οὗ οὐκ ἔστιν τὰ

πρόβατα ἴδια, θεωρεῖ τὸν λύκον ἔρχόμενον καὶ ἀφίησιν τὰ πρόβατα καὶ φεύγει καὶ ὁ λύκος ἀρπάζει αὐτὰ καὶ σκορπίζει τὰ πρόβατα. Ο δὲ μισθωτὸς φεύγει ὅτι μισθωτός ἔστιν καὶ οὐ μέλει

αὐτῷ περὶ τῶν προβάτων. Ἐγώ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός, καὶ γινώσκω τὰ ἔμα καὶ γινώσκομαι ὑπὸ τῶν ἔμῶν, καθὼς γινώσκει με ὁ πατὴρ κάγὼ γινώσκω τὸν πατέρα· καὶ τὴν ψυχὴν μου τίθημι ὑπὲρ τῶν προβάτων. Καὶ ἄλλα πρόβατα ἔχω ἃ οὐκ ἔστιν ἐκ τῆς αὐλῆς ταύτης· κάκεῖνα δεῖ με ἀγαγεῖν, καὶ τῆς φωνῆς μου ἀκούσουσιν, καὶ γενήσονται μία ποίμνη, εἴς ποιμήν.

Δόξα σοι Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου

Εἰς τό, Ἐξαιρέτως

Ἄξιόν ἔστιν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν σε τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβεὶμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, **σὲ μεγαλύνομεν.**

Κοινωνικὸν

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος. Ἄλληλούϊα.

ନ୍ହୋସ ବ'

Εἴδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν Πνεῦμα ἐπουράνιον,
εὕρομεν πίστιν ἀληθῆ, ἀδιαιρετον Τριάδα προσκυνοῦντες, αὕτη
γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.

Αμήν, αμήν, αμήν, εις ἀφεσιν αμαρτιών καὶ εις ζωήν αιώνιον.

Πληρωθήτω τό στόμα ἡμῶν αἰνέσεώς σου, Κύριε, ὅπως
ύμνησωμεν τήν δόξαν Σου, ὅτι ἡξίωσας ἡμᾶς μετασχεῖν τῶν
ἀγίων μυστηρίων Σου. στήριξον ἡμᾶς ἐν τῷ σῷ ἀγιασμῷ ὅλην
τήν ἡμέραν μελετᾶν τήν δικαιοσύνην Σου. **Ἄλληλουϊα,**
Ἄλληλουϊα, Ἄλληλουϊα.

ନ୍ହୋସ ବ'

Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπό τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ
αἰῶνος. **(τρίς).**

Ἀπόλυσις.